הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain
7.12.99 גיליון מס' 144

השמיים שייכים למלאכים

(ולטייסי סימולטורים)

עמ' 13

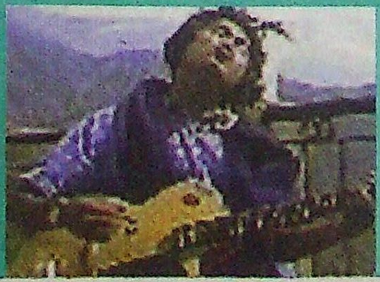

דו"ח אמין – המאבק על חדר הצ'ט

עמ' 7

האינטרנט מוציא ספרים עמ' 8

מחאה טיבטית

העכברים - מדור המוסיקה של קפטן אינטרנט עמ' 9

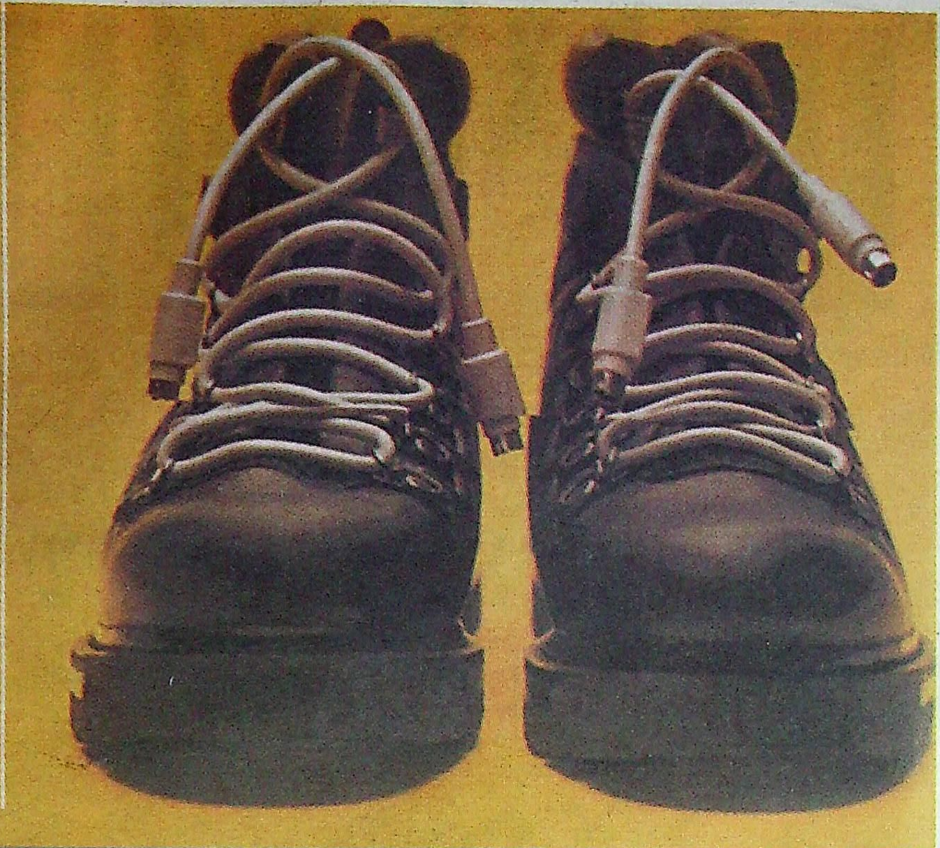
עכבר הכפר

אל תחשוב כל כך הרבה "אני חושב שאנשים חושבים שאנחנו מעורבים ביותר דברים ממה שקורה במציאות. נכון, העסקים שלנו רחבים, אבל לא כמו שאנשים נוטים לחשוב" *(סטיב באלמר, נשיא מיקרוסופט, בראיון לפי.סי וויק)*

רחמנות "כשאני מדבר בציבור, לא משנה מה אני אומר או כמה אני משעמם, מתיחסים אלי כאל איש חזון" *(בוב יאנג, מהמפיצים המובילים של לינוקס, על תדמיתו הציבורית, MSNBC, מתוך Ditherati.com)*

התקווה באג שנות אלפיים
(גרפיטי בשכונת פלורנטין)

איך אני אסביר לכם שתבינו
"שאלה אחת מכרעת שהבוחרים צריכים לשקול היא זו: את האצבע של מי אתם רוצים על כפתור ה"Alt"Control"Delete"?" *(סגן נשיא ארה"ב, אל גור, מנסה לתקשר את המצע שלו בנושאי ביטחון לאומי, לקהל של עובדי מיקרוסופט. Slate)*

ומה יהיה אם הנבואות השחורות צודקות כולן, מה נעשה עם כל ציוד המחשבים שברשותנו ביום שאחרי הבאג? לאן נוליך את הצורבים, הסורקים, הכוננים, המדפסות, הכבלים, המקלדות, המסכים? המון ציוד הולך להצטבר בבתים במקרה וכל הנבואות השחורות צודקות (והן לא).

חברת העיצוב הניו־יורקית "פנטאגראם" (http://www.pentagram.com) מציעה כמה רעיונות מקוריים לשימוש חוזר באביזרי הטכנולוגיה הלא שימושיים האלה – בתמונה: שרוכים לנעליים עשויים מכבלים ועציצים מדיסקטים. עוד הצעות של החברה הן: להפוך את הלפ־טופ לתיק איפור, את מארז המחשב לבית לאוגרים, ואת המסך לאקווריום. חלק מהרעיונות נראים לנו שימושיים בכל מקרה, גם אם הכל יהיה בסדר. ויהיה.

עוד על השפעות הבאג, ראו כתבה בעמ' 6

תצלום: WIRED

"איזה אינטרנט בראש שלך?" *(רמי חג'בי, מנהל תחנת ספורטוטו בתל אביב, מגיב ליוזמה לאפשר מילוי טוטו ברשת. ידיעות אחרונות)*

בכתבה המתפרסמת בגיליון זה, בעמ' 8 ליתר דיוק, מסופר על טרנד חדש (הקפטן אוהב להגיד טרנד, זה גורם לו לחוש אופנתי): ספרים – אמיתיים לגמרי, עם נייר וכריכה והכל – המבוססים על אתרי אינטרנט, בדרך כלל אתרים מז'אנר הפורומים והצ'טים. הגיוני, שהרי מהם צ'טים ופורומים (ומהם ספרים) אם לא ריכוז טקסטואלי של חוכמה אנושית ברמה משתנה של אינטימיות והומור? במקום להקשיב למומחים עבשים, הבינו החברים מהאינטרנט שאנשים מעדיפים לפעמים להקשיב לאנשים כמוהם – זה גורם להם להרגיש פחות לבד. ולהיות פחות לבד, אם תשאלו את הקפטן שלכם, היא המטרה שלשמה התאספנו כאן כולנו. הקפטן מרגיש חובה לא להתייחס לסוגיית יחסי נייר–אינטרנט, העולה גם מהכתבה הזו. הנייר והאינטרנט חיים בשלום, למה סתם לסכסך?

בכל מקרה, האיש עם המקטרת חושב שספרים כאלה הם יופי של דבר; הנה חוברים להם מאות אנשים ויחד מוציאים ספר. היחד הזה הוא מאבני היסוד של החיים באון־ליין, זה מה שעושה את האינטרנט לאהוב כל כך על הקפטן שלכם – שהרי מהו האינטרנט אם לא סך כל האנשים המחוברים אליו ברגע נתון? האינטרנט הוא הכלי של הביחד, למרות שצורכים אותו לבד. האינטרנט הוא מקהלה – שהרי מהי מקהלה אם לא המון קולות בבת אחת, למרות שכל אחד שר לבד?

שלום, כאן הקפטן שלכם

הקפטן שלכם כמעט היה פעם במקהלה. היה זה בבית הספר היסודי, והקפטן – אז עוד קפטנצ'יק – מאוד רצה להיות במקהלה, דבר שעמד בניגוד גמור לקולו הצפצפני ולחוסר המוחלט בחוש מוסיקלי כלשהו. העובדה שהוא זייפן אף פעם לא הפריעה לו. במקהלה מושלמת, כך חושב הקפטן שלכם, חייבים להיות גם כמה זייפנים. השיר הוא גם הדרך בה הורסים אותו. כמו שהקירות מגדירים את הבית, הזיוף מגדיר את המנגינה. וחוץ מזה, במקלחת כל אחד אלביס.

אבל המורה למוסיקה של הקפטן שלכם לא חשב כמוהו, מה ששלח את הילד העוד־לא־משופם הביתה בדמעות. הוא לא סלח למערכת החינוך מאז. איזו מערכת זו, שלא נותנת לילד להצטרף למקהלה רק בגלל שהוא זייפן? איזה מן שיעור זה לחיים? בדרך הביתה, בין דמעה לשיהוק, הגה הקפטן שלכם את האינטרנט – מקהלה ענקית של קקפוניה הרמונית, עולם בו כולם שווים. האמת היא שהוא לא הגה אז את האינטרנט, אבל מה זה חשוב, העיקר להוכיח נקודה. הקפטן שלכם נקם את נקמתו הקטנה; המורים לזימרה של העולם לא מצליחים להבין עד היום מאיפה נפל עליהם האינטרנט, ולמה לא כולם שרים אותו דבר. מגיע להם ולאקורדיונים שלהם על הדמעות ההן של הילד ההוא, שבינתיים גדל והפך לגבר נחוש אך הגיוני שכולם קוראים לו

קפטן אינטרנט

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט" מתעדכנת כל יום – כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

RS/6000 שרת יוניקס מודולרי שגדל יחד עם העסק שלך

IBM RS/6000 - הינה משפחה מגוונת של שרתי יוניקס חדישים המצטיינים בטכנולוגיה מתקדמת, ביצועים מהירים, יכולת שידרוג וקלות הפעלה. לא במקרה למעלה מ-850,000 מערכות IBM RS/6000 מותקנות כבר ביותר מ-125,000 עסקים ברחבי העולם ומשרתות בהצלחה וברמת אמינות מירבית עסקים מסוגים וגדלים שונים. ל-IBM RS/6000 יישומים מגוונים: החל מניהול מאגרי מידע, ישומי ERP, מסחר אלקטרוני, וניהול אתרי אינטרנט, ועד יישומים מדעיים הנדסיים מורכבים. ל-IBM RS/6000 דגמים שונים המותאמים לגודל העסק שלך - החל מתחנות עבודה שולחניות רבות עוצמה, דרך שרתים מתקדמים, ועד מערכות מקביליות.

*המבצע בתוקף עבור הזמנות שיתקבלו במיחשוב ישיר הפצה עד 31/12/99. *מדגמי 150 ומעלה. *האספקה היא מיידית עבור דגמי F-50 ו-150.

כדי לשמוע יותר על מבצע IBM RS/6000 - התקשר אלינו כעת.

עכשיו החל מ-$217 לחודש**
ב-36 תשלומים צמודי דולר

1-800-600-888

המשווקים המשתתפים במבצע: UDI טכנולוגיות, חיון מחשבים, עמיגר, ניקוב, אוניקס, סמך.

IBM יבמ שותף לעסקים

מיחשוב ישיר הפצה

** 1,066 ש״ח כולל מע״מ, חושב ע״פ 4.2 ש״ח = $1
**המחיר הינו לאחר זיכוי בסך $1,500 בגין החזרת שרת ישן.
**החיוב בפועל בכפוף לתקנון חב׳ מיחשוב ישיר הפצה.

שים את החיים שלך באינטרנט

נמאס לכם מ"הדבר הגדול הבא"? הנה עוד אחד: שולחן העבודה הווירטואלי, גלגול של חזון מחשב הרשת, אמור לשחרר את כולנו מהתלות במכשיר אחד. או שילך או שלא

ניו יורק טיימס

אם המלה החמה בשנה שעברה היתה פורטל, השנה המלה החמה היא שולחן עבודה וירטואלי (Virtual Desktop), שמכונה גם מחשב נודד, מחשב אינטרנט, ובכמה מקומות נקרא גם מחשוב חודר. ב־1998, פורטלים הועלו על נס כמי שמספקים לאנשים מקום מרכזי בו הם יכולים למצוא חדשות, ספורט ומחירי מניות המותאמים להם אישית, מכל מחשב באינטרנט. היום, נוחיות היא מלת המפתח בשיווק מחשבים וירטואליים, אבל הם גם לוקחים את המלה "אישי" צעד אחד קדימה: למשתמשים יש גישה מתמדת לקבצים, לספרי הכתובות וליומנים שלהם. מכל מקום, בכל זמן.

"כל המידע שאי פעם רצית לראות יהיה זמין בכל זמן, בכל מקום", אמר קווין הרבולדט, ראש מחלקת הנדסה בחברת "סירוס אינטרסופט" המוכרת תוכנת מחשב וירטואלי שנקראת ספיירוס (http://cyrusintersoft.com). "יותר לא תאמר, 'אני צריך ללכת הביתה ולהוריד את המידע הזה מהמחשב שלי'". "ברוכים הבאים למהפכה", מכריז עמוד הבית של החברה.

עד כה, אפשר היה להשיג שירותי מחשב וירטואלי בחלקים. כמה חברות מציעות אחסון אונ־ליין, בשעה שאחרות מציעות יומנים או אלבומי תמונות שבסיסם באינטרנט. כמה חברות, כמו MyFamily.com ו־Bungo.com, ניסו לצרף את השירותים האלה לחבילה אחת.

השירותים החדשים ביותר, שנמצאים עדיין בשלבי בחינה, מספקים תוכנות לעיבוד תמלילים. אין צורך להעלות את התוכנות לדיסק הקשיח, אפשר פשוט להשאיל או לשכור אותן מחברות כמו סירוס אינטרסופט או Desktop.com, אשר מאחסנות את היישומים בשרתים ומפעילות אותם באינטרנט.

ההבטחה שתאכזב?

עד כה, נראה כי הרעיון הזה קורץ בעיקר לאלה שיש להם חיבור אינטרנט מהיר. אבל כשם שפורטלים לא נהפכו חיוניים עבור מרבית משתמשי המחשבים, ייתכן שגם מחשבים וירטואליים לא יקיימו את הבטחתם. כמה אנשים מצליחים למעשה לשמור את המרכיבים הפיסיים של עבודתם ושל חייהם הפרטיים – רשימות מה צריך לעשות, יומנים, פרויקטים, מספרי טלפון – במקום אחר?

"השקפת העולם של חברות בתחום היא: זה המקום שבו תשים את הדברים שלך, וזה מה שאנשים ירצו לעשות", אמר קית דוסון, עורך "ביטים טעימים מחזית הטכנולוגיה", עיתון חדשות הנשלח בדואל, "אבל בכלל לא ברור שזה מה שאנשים רוצים לעשות". יש אנשים שלא יאמצו את המחשב הווירטואלי עקב חששות הקשורות לביטחון, אמינות ופרטיות, שלא לדבר על רוחב פס, אמר דוסון. "אינני חושב שזה הדבר הגדול הבא", הוסיף. "לדעתי זה דבר קטן שייתכן שלא יעבוד".

מרבית המשתמשים אומרים כי הם לא רוצים להסתמך על מחשב אחד בלבד. למעשה, הרבה אנשים כבר משתמשים בגרסה ראשונית של המחשב הווירטואלי: הם שולחים מסמכים למחשב הביתי שלהם כנספחי דואל, ואחר כך משתמשים בדואל כדי להעביר אותם בחזרה לעבודה. או שהם פותחים חשבונות דואל נודדים, כמו הוטמייל, המאפשרים להם לבדוק את ההודעות שלהם מכל מחשב המחובר לאינטרנט.

אולם לעתים עדיין קשה לשמור על בסיס – מקום אחד המכיל את הגרסה האחרונה של הקבצים. לדוגמה, כמה מסמכים שעודכנו זה עתה עשויים להיות שמורים במחשב בבית כשצריך אותם דווקא במחשב הנייד או בעבודה. כעת דמיינו בנפשכם, אומרים אלה התומכים במחשב הווירטואלי, שאותם קבצים היו יכולים להיות תמיד שמורים במשהו כמו "כספת בשמיים". תמיד יהיה אפשר לקרוא לקבצים המעודכנים ביותר. המסמכים יהיו שמורים בשרתים של חברות שעסקיהן לשמור על ביטחון המידע.

יצרני מחשבים ומומחי מידע וטכנולוגיה מגלגלים את הרעיון הזה כבר שנים. היסטוריונים של מחשבים יטענו שהחזון כבר היה למציאות עוד לפני הימים של מחשבים אישיים, כשאנשים עבדו על מסופים מטומטמים שחוברו למחשב מרכזי (מיינפריים). בשוק הצרכנים, הרעיון חדש יותר.

שובו של מחשב הרשת

ב־1995 החלה חברת אורקל לפתח מכשיר שכונה מחשב הרשת, מכונה שלדית שהתחברה לרשת חזקה יותר. מנכ"ל אורקל, לארי אליסון, חזה ב־1997 שמחשבי רשת יימכרו יותר ממחשבים אישיים עד שנת 2000. היום, מרבית המומחים מסכימים כי מחשב הרשת נחשב כמת. אבל זה לא מרפה את ידיהן של החברות שמצטרפות לתנועת המחשב הווירטואלי. למעשה, הרבה מהן טוענות שברגע שהתוכנות שלהן יתקבלו בקרב צרכנים, הרעיון של מחשב רשת בוודאי ימריא. הפעם הוא ייקרא מכשיר רשת, משהו הדומה לטלפון סלולרי או מחשב ידני.

"לא רק שתוכל לגשת לכל מחשב", אמר סם פאהמי, נשיא Bungo.com, אחת החברות המפתחות את המחשב הווירטואלי, "יהיה לך מכשיר ידני בעל ממשק עקבי". פירוש הדבר שהמשתמש יראה שולחן עבודה (Desktop) מוכר, לא חשוב באיזה מחשב ישתמש.

עד כה, מרבית המחשבים הווירטואליים רצים בדפדפני אינטרנט כמו נטסקייפ או אינטרנט אקספלורר. משתמשים יוצרים שולחן עבודה על ידי קביעת שם משתמש וסיסמה. אחר כך הם מעלים קבצים מהמחשב שלהם לתוך השרתים שמתוחזקים על ידי חברות המיחשוב הווירטואלי. לעתים קרובות אפשר להכניס נתונים ליומנים ולספרי כתובות שבסיסם באינטרנט במהירות רבה, תוך שימוש בטפסים מוכנים מראש שצריך למלא בהם את הפרטים המתאימים. חברת Desktop.com מספקת מחשבונים אונ־ליין, יישומים המשרטטים גרפים של מחירי מניות ותוכנות עיבוד תמלילים.

סירוס אינטרסופט נוקטת בגישה שונה. היא נוטשת את ממשק האינטרנט ומשווקת מוצר עצמאי הפועל בדומה לדפדפן, פרט לכך שהוא מיועד ספציפית לשמור על הביטחון של מסמכים אישיים ולהריץ יישומים שונים. "האינטרנט היה אמור להיות מקום לשדר מידע ציבורי", אומרים בחברה, "הרשת מעולם לא נועדה לספק מקום בטוח לאחסון מידע". החברה מקווה להוסיף את ספיירוס למחשבי אינטרנט הנמצאים בקיוסקים בשדות תעופה, וסבורה כי אנשים יהיו מוכנים להוריד את ספיירוס למחשבים הביתיים והנישאים שלהם.

משתמשים המתחברים לאינטרנט בחיוג – היזהרו: ניסיון לשוטט במחשב וירטואלי המספק שירותים מלאים, בין אם משתמשים בדפדפן אינטרנט או בתוכנה אחרת, עלול להיות משימה שוחקת. אם הורדת דף אינטרנט פשוט באמצעות מודם חיוג עלולה לארוך כמה דקות, תארו לעצמכם את הייסורים שבשימוש בתוכנה לעיבוד תמלילים שרצה באינטרנט משרת שנמצא מרחק אלפי קילומטרים. אפילו בקו המהיר ביותר, התהליך עלול להיות מענג בערך כמו הקלדה מתחת למים.

אלה שאימצו צורה כלשהי של מחשב וירטואלי (בדרך כלל אלה שנמצאים באזורים בעלי גישת אינטרנט רחבת פס) משתמשים בהם כמרחבים קהילתיים, כמו גם אישיים. ברגע שמידע נמצא בשרת ברשת, מחוץ לדיסק קשיח פרטי, כל אחד שיש בידיו סיסמה יכול להיכנס אליו. שולחן העבודה המקוון נהפך בחלקו לוח מודעות וירטואלי, ובחלקו חדר ישיבות. לדוגמה, ג'ון בלייר, תושב מדינת ואשינגטון, מעלה תמונות של אביו המנוח למחשב וירטואלי שהוא בנה באמצעות אתר MyFamily.com. עשרת אחיו ואחיותיו, הפזורים ברחבי ארצות הברית, יכולים להיכנס ולהוסיף תמונות משלהם. בקיץ האחרון, הקבוצה תכננה מפגש משפחתי באמצעות השירות.

הגורם האנושי

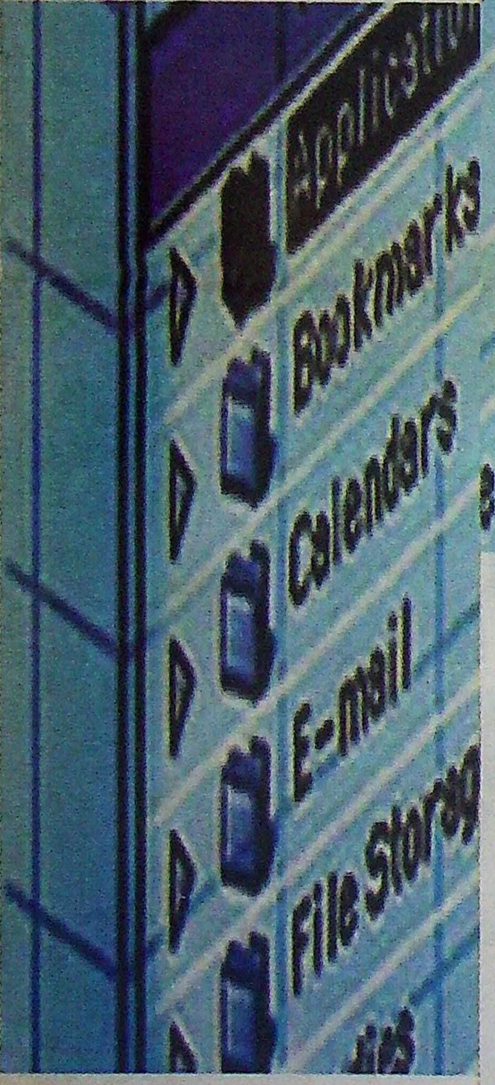
היתרון של משפחות וחברים לא נעלם מחברות מחשבים וירטואליים. משיכת ציבור, במיוחד כזה שמכפיל את עצמו עם כל קבוצה חדשה שנרשמת, עשויה להיתרגם להכנסה משתלמת מפרסומות ועמלות על מוצרי מסחר אלקטרוני. "השירות יכול לגרום לך להיות נאמן", אמר דוסון, "אם הדברים שלך נמצאים שם, אתה תישאר".

השאלה כמה דברים אנשים יאחסנו במחשבים הווירטואליים שלהם נשארת פתוחה. מארלין קופיט, תושבת טקסס, בת 60, מאחסנת סיפורים משפחתיים באתר של MyFamily.com שכמעט 80 קרובי משפחה יכולים להיכנס אליו. בגלל האבטחה של שימוש בסיסמה, היא אומרת שהיא בטוחה שאף אחד אחר לא יכול להיכנס ולקרוא את מסמכיה. המשפחה אפילו משתמשת באתר כדי לדון בעניינים כספיים.

ייתכן שאחרים חשים פחות אמון. "אני חושב שאנשים ישתמשו בכך למידע שאינו רגיש", אמר בוב רנקין, עורך Tourbus, עיתון חדשות בדואל. אבל הם ידרשו רמות ביטחון גבוהות לחומרים פרטיים יותר. "במיוחד", הוסיף, "לאחר מקרה ההאקינג הראשון שיזכה לסיקור נרחב".

כל חברות המחשבים הווירטואליים מבטיחות שהמסמכים של לקוחותיהם בטוחים; הרבה מהן הצפינו את החומרים ומרביתן מתגאות בנהלי הגיבוי שלהן. אבל הקבצים אינם פרטיים יותר מאשר סיסמאות המשתמשים, שלעתים קרובות אינן בטוחות כפי שרבים סבורים. "קשה מאוד להפוך את השירותים האלה לחסינים לגמרי", אמר דוסון.

גם פסיכולוגיה אנושית משחקת תפקיד (ממש כמו בשטח הספר האלקטרוני). כמה מומחים טוענים שאנשים רוצים שתהיה להם האפשרות להצביע על מכונה, או אפילו על דיסקט רגיל, ולומר: כאן מונח המידע. אנשים אוהבים שהנתונים נמצאים בדיסק הקשיח שלהם. ועוד דבר, חברות מחשבים וירטואליים יכולות לומר שהשירותים שלהן ניתנים "בכל שעה בכל מקום", אלא שיש לצרף הערה למושג "בכל מקום": כל מקום שמחובר לאינטרנט. עד שזה יהפוך מעשי להיות מחובר במשך שעות, גם בזמן שאתה טס בגובה 30 אלף רגל, ימשיכו רוב האנשים לעשות את מרבית העבודה באוף ליין, ממסמך השמור בדיסק הקשיח שלהם.

האחים גורדי באים לביקור

שני תקליטורים לילדים. אחד לקטנים, שני ליותר קטנים

המחשבה על תינוק בן שנה, היושב מול המחשב וחובט במקשי המקלדת, היא מחשבה מטרידה. אפילו אם הוא יושב מול תקליטור מקסים כמו "בייבי גורדי בארץ הצעצועים", שמלמד אותו על חלקי גוף, כלי תחבורה שונים, צבעים וצורות. במדריך הדידקטי להורים, המצורף לתקליטור, נכתב שהפעוט הוא "כמו קולומבוס קטן, היוצא לגלות עולמות חדשים... והוא מונע על ידי סקרנות שאינה יודעת שובע". כל זה נכון, אבל לא בטוח שהמחשב הוא הכתובת לסקרנות בגיל הזה, אפילו אם מתעלמים מהקשיים הטכניים, כמו ההכרח לדעת להשתמש בעכבר או במקלדת.

בתקליטור החדש דווקא ניסו לעקוף את המכשולים הטכניים – למשל, קיבצו חלקים מתוך המשחקים, ניטרלו את העכבר והמקלדת, ואיפשרו לתינוקות לצפות בסרט שבו בייבי גורדי וחבריו מסבירים דברים חשובים באמת. הם גם יצרו רמות משחק קלות, שרק פה ושם מחייבות לחיצה של ההורים על העכבר או המקלדת.

"בייבי גורדי", האח הקטן של "גורדי", שהוא ירוק כמוהו וחכם כמוהו, ואפילו חמוד ממנו, מיועד למי שהסתפק עד עתה בקומפי ואין לו רתיעה מחבטות מיותרות על המקלדת. אבל בעיני הוא טוב באמת לילדים מעט גדולים יותר, בני 3-4, שכבר יכולים להסתדר עם כמה מקשים במקלדת, ואפילו פעולת העכבר מתחילה להיות מובנת להם.

אם מתעלמים איפוא מהניסיון לפנות לתינוקות, מדובר בהחלט בתקליטור מפתיע, עם שלל משחקים, ברמות שונות. ילד בן שלוש, שרק התחיל להתוודע אל המחשב, התיישב על כיסא גבוה עם התקליטור החדש. לצדו ישב ילד בן 4.5, וכמעט הלכה שם מלחמה קטנה על מי ישחק עכשיו, ומי יוותר.

הם נהנו להלביש את הדמות על המסך – האחד הסתייע במקלדת והשני בעכבר – הם אהבו לצבוע את הציורים בעזרת מטה הקסמים, להצביע על הצורות ולחכות לציור הצבעוני כשהצליחו במשימה. הגדול שבהם גם אהב לספור את כל הפרסים, שנאספו במשך שעות המשחק, ולהריע, כמתבקש, לעצמו.

מה שיפה בתקליטור הזה הוא שבתוך רמות הקושי השונות מסתתרים כל הזמן משחקים חדשים. למשל, בפעילות "פריטי לבוש", ברמת הקושי הראשונה, מכירים בגדים שונים, בלי לגעת במחשב. ברמת הקושי השנייה, הילד כבר יכול לקבוע בעצמו את קצב ההתקדמות על ידי לחיצה על אחד המקשים במקלדת. ברמת הקושי השלישית כבר ממתינה הפתעה – צריך להלביש את הילד או הילדה בבגדים – ורמת הקושי הרביעית משכללת את זה מעט. ברמת הקושי החמישית שוב הפתעה – משחק חדש, שגם הוא מלמד על פריטי לבוש, אבל בדרך שונה לגמרי.

ועוד הערה: המדריך להורה מציע לצד כל משחק, הצעות לפעילות מחוץ למחשב. למשל, "הילד שוכב על נייר גדול, ועליכם לצייר סביבו קו מתאר של הגוף... ציירו על נייר גם את הצלליות של בני המשפחה זו בתוך זו. זהו תרגיל... שתורם גם לקירוב הלבבות במשפחה". לא יפה לומר משהו רע על הרעיון הזה, ואחרים דומים לו בחוברת, רק מעניין כמה יתנדבו באמת ליישם אותו. אם לא די בזה, לתקליטור מצורפת ערכה להכנת תיאטרון בובות. בקומפדיה ממליצים לעשות בה שימוש זהיר, בלי להלחיץ את הילד.

"בייבי גורדי בארץ הצעצועים", שיווק: קומפדיה, מחיר: 149 שקל

ובחזרה לגורדי, האח הגדול. חברת קומפדיה בחרה כמה משחקים מתוך הסדרות "גורדי" (הוותיקה) ו"איתמר", צירפה אותם יחד והוציאה את "המשחקייה של גורדי ואיתמר". אפשר להיות קטנוניים ולומר שמישהו כאן עשה לעצמו חיים קלים, אבל התוצאה כה מלבבת שבאמת אין טעם לבוא בטענות (מה גם שמחירו של התקליטור זול כל כך).

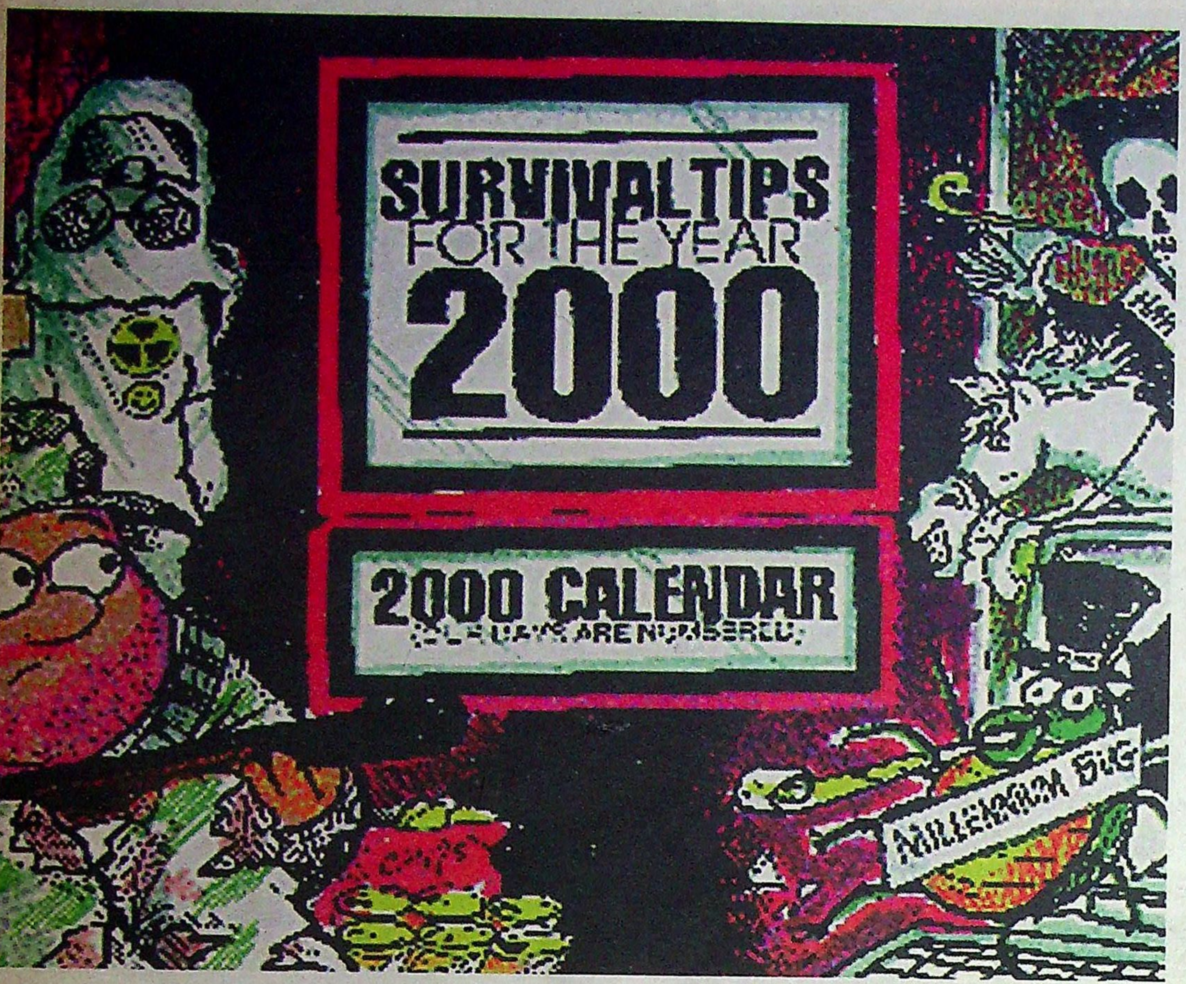
סדרות "גורדי" ו"איתמר", שזכו בפרסים ותורגמו לשפות רבות, הן מהלומדות והמשחקים הטובים בעברית. במיוחד קשה לעמוד בקסמה של סדרת "איתמר", שנעשתה בשיתוף דויד גרוסמן, ויש בה הרבה מהדמיון של הסופר ולא מעט הפתעות. האוסף הזה רק רומז למה שמתחבא בתקליטורים המקוריים, אין בו סיפורים או קטעי קישור, אבל הוא כולל שישה משחקים, כולם מהנים מאוד, לבני 4-9.

חבורה של שלושה ילדים, בגילאים האלה, קיבלה את האוסף לניסיון, ולא רצתה לעזוב אותו. הם אהבו במיוחד את "משחק הגלידות" מתוך "יום הולדת לאיתמר" שמזכיר את "טטריס", וצריך להמיס בו את קוביות הקרח הצבעוניות, בעזרת כדורי גלידה מאותו הצבע שנופלים מלמעלה. אם מגדלי הקרח נעשים גבוהים מדי, מפסידים במשחק. ב"משחק הקונכיות" (מתוך איתמר צייר החלומות") מתחבאת פנינה, ולאחר שמגלים אותה צריך ללחוץ על הקונכיות כדי שהפנינה תיפול לתוכן ולא על החול.

ויש משחק פינג פונג, שמבוגר אחד התפתה להרגים ונהנה בעצמו – צריך להפיל בו את קיר הלבנים בעזרת כדור ומחבט, ולגלות את התמונה המסתתרת מאחוריהן. וגם משחק מלכודות, קשה יחסית, ומבוך לצעירים יותר. בכל המשחקים אפשר לשחק בדרגות קושי שונות.

"המשחקייה של גורדי ואיתמר", 20 שקל, שיווק: הד ארצי

רונית רוזקאס

והחתול – תואם 2000?

באג 2000 זו כבר מזמן לא רק טעות תכנות; זו תעשייה, תסמונת, תופעה חברתית. תרבות באג 2000 – התוודעו אליה לפני שתעלם

תת התרבות הזו ככל הנראה תגווע מאליה בעוד פחות מחודש. בעוד אלף שנה, אם לא יחולו עד אז שינויים דרמטיים מאוד בטבע האנושי, היא כנראה תתעורר לחיים מחודשים על סף המילניום הרביעי. היא צמחה ברשת סביב היסטריית באג 2000, באותה טבעיות ובאותה מהירות שבה מגיב האינטרנט לכל שמועה, ספקולציה, האשמה או תיאוריה חדשה שקונספירציה בבסיסה. ובקיצור: אופנה ככל אופנה, אלא שזו קצרת מועד, והמועד הרי הולך ומתקרב.

חיפוש קצר ברשת על הנושא Y2K מגלה סימנים ברורים לפאניקה. על כל אלף אתרים המזהירים את הציבור מפני האפוקליפסה, אפשר למצוא אתר אחד או שניים שמתייחסים לכל הסיפור כאל תופעה חברתית ראויה לעיון, או, חביב מזה, כאל אירוע מגניב. אחד כזה הוא אתר "תרבות שנת 2000". "רק אי הוודאות ודאית בכל הנוגע לשנת 2000", מצהיר האתר, אבל במקום לשקוע בייאוש, הוא מעדיף לעסוק בשירת הייקו המוקדשת לחיים שאחרי הבאג, בספרות המתחבטת בשאלה האם יקרסו מחשבי כל העולם, בקריקטורות הלועגות למתכנתים, בבובות ומזכרות אחרות מהתאריך ההיסטורי.

צמד מקימי האתר הם דקלן מק'קלוך, כתב של "ווייירד ניוז" המכובד, וסולביג סינגלטון, העומדת בראש תחום לימודי המידע בצוות החשיבה הוושינגטוני של מכון קאטו. זו האחרונה אחראית לשורות האלמותיות הבאות (המקור באנגלית): חגיגות המילניום/מוסיקה רועשת/אורות, שמחה ואחר כך,/ כמה חשוך, כמה קר.
וגם: שכרו עוד מתכנתים/ להלחם בבאג 2000 עכשיו./ אופסו מאוחר מדי, האורות כבו.

סינגלטון היא עורכת דין המתמחה בטלקומוניקציה, מרצה וכותבת על פרטיות וחופש הביטוי, והיא גם גרפיקאית, האחראית על רוב האיורים באתר. היא ומק'קלוך ליקטו אתרי בדיחות המוקדשים לבאג, ניתוחים פסיכולוגיים המתארים את חרדת המילניום, וגם עצות של מומחים כיצד להכין את הבית, הילדים, המכונית, חשבון הבנק ואפילו את החתול לקראת ה-00 הגדול. עניין החתולים, מסתבר, מדאיג מאוד: חלק ניכר מחתולי ארה"ב, טוען אחד המאמרים באתר, לוקים בקדחת המילניום, המביאה אותם בין השאר לסרב לישון בקרבת לוחות שנה או לכרסם את התאריכים מעל דפי העיתונים. עצות לפתרון הבעיה רציניות לחלוטין.

http://www.y2kculture.com

לקריקטוריסט האמריקאי רקס רובנצר יש אתר שבו הוא מציג את לוח השנה הראשון, ואלי היחיד, המוקדש לשואה שאחרי הבאג. בין התמונות בלוח השנה שלו: תרסיס נגד באג 2000, דגני בוקר מסוג חדש Special Y2K, וגם תצלום של אוכל מוכן תחת הכותרת "הסעודה (הקפואה) האחרונה". עצות לשורדים שזורות בין עמודי הלוח.

http://www.hnet.net/~rexrube

תחום ההלבשה – תחום חביב על תיירים מאז ומתמיד – משגשג, כצפוי, במסגרת תעשיית המוצרים הנלווים לבאג 2000. ברשת אפשר למצוא כמה עשרות אתרים המציעים טי שרטס מתוחכמות יותר או פחות, חלק מהן, אומרים מבקרי התרבות של הרשת, יהיו שוות הון תועפות בשנת 2050. את כל הווריאציות של "נבדק" ו"תואם 2000" אפשר למצוא לא רק על תוכנות וחומרה, אלא גם בטריקו. עוד הברקות שהונצחו כהדפס: "קריסה 2000", "עוד אחד מהמילניומים האלה", "אותו חרא.. אלף אחר", "אותה אישה... אלף אחר". תחתוני בוקסר עם סיסמאות מבשרות רע, ספלים, מעילי גשם, מטריות, עטים נובעים ותיקי צד חינניים נמכרים גם הם באותה רוח, ואפילו ביגוד עם איורים מיוחדים לקהל ההומו־לסבי.

http://www.alequus.com/products.htm

http://perceptualcreations.com/store/y2k/y2k.htm

http://www.tshirtguy.com/feature.htm

הממתק הרשמי של שנת 2000 מיועד למי שהדאגה אוכלת אותו, והוא רוצה להתגונן באמצעות אכילת הבאג עצמו. אחרי שחטיפי M&M המהוללים הוציאו מהדורה מיוחדת לסוף האלף, ואחריהם גם החטיף מרס, השתלטה על הבמה חברת ממתקים בשם "ממתקי הסטארט אפ של עמק הסיליקון", המייצרת באג חביב, דמוי פרת משה רבנו, עשוי שוקולד ומעוטר בסמל Y2K. כל באג כזה עולה חמישה דולרים, שזה ה-מ-ו-ן עבור ממתק, אבל מעט אולי לאנשים שממילא אוכלים ושותים טכנולוגיה.

http://www.svc2.com/year2k.htm

עוד אתרים שמעניין לבקר בהם כדי לשאוף מהמולת הבאג כוללים את יאהו!, שם מתקיימת מכירה פומבית של צעצועי באג 2000 ומזכרות

http://tsearch.auctions.yahoo.cauc?alocale=1us&acc=us&p=y2k

וגם אתר בשם "אנטי Y2K", שבו מתעקשת חבורה של 37 מתכנתים ותיקים להרגיע כל חשש שעשוי להתעורר אצל ההדיוטות:

http://www.antiy2k.com

ולסיום, לעולם לא מוקדם מדי להתחיל לדאוג בגלל באג 3000:

http://www.y3k.com

דפנה לוויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

חוק חופש המידע נכנס לתוקפו בישראל לפני שנה. את העובדה שהממשלה לא מעוניינת לפרסם את קיומו עוד אפשר להבין, כותבת נעמה כרמי ב"וואלה! היום" – מימושו עלול לעלות לה בכסף ובסודות. אבל איך להסביר עיתונאים שלא תומכים בחוק?

עיתונאים כמשת"פים

http://today.walla.co.il/ts.exe?tsurl=0.271.2440.0.0

"אם אתה מודע לכך שאתה חולם – הרי שאתה חופשי לעשות כל דבר. מבלי להתחשב בחוקי הפיזיקה, בלא לשעות לחוקי החברה, מוגבל רק ביכולתך לדמיין. אפשר לעשות כל מה שרוצים!". חלימה צלולה – מה זה, למה זה כדאי ואיך מגיעים לזה. מאמר של ד"ר יוסי באומהקר במגזין המקוון "הברירה הטבעית"

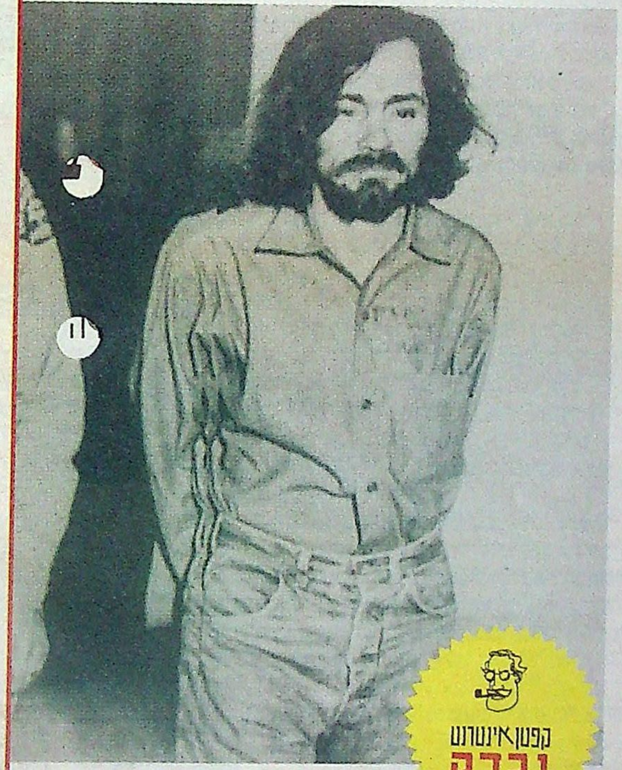
האם אתה חולם עכשיו

http://www.walla.co.il/online/?WOL_APP=TIVIT

פצצת האטום השנייה שהופלה על יפאן, תוכננה במקור ליפול על קוקורה. הטייסים שינו למטרה חלופית, נגאסאקי, משום שעננים כיסו את שמי קוקורה והסתירו להם את הראות. "גורמים זעירים, כמעט לא מורגשים, עשויים להיות בעלי השלכות עצומות" כותב הפילוסוף ניקולס רסצ'ר בספר שבוחן את משמעות המושג 'מזל'. ביקורת מצוינת של המגזין סלון על הספר מתורגמת באתר החדשות העברי "כותרות"

שתי טיפות מזל, אם אפשר

http://www2.iol.co.il/communikit/html/articles/32/yekumon/headline/24814.asp

דמוקרטיה, חלומות, מזל, פשעים, וג'רי ספרינגר

בין ג'רי ספרינגר, פספוסים ותוכניות השידוכים, הורגלנו כבר שהחיים הפרטיים, על כל ההיבטים שלהם, נחשפים בטלוויזיה. הדרמות אמיתיות מאוד אבל התמונה שלהם מעוותת באותה מידה, כותבת מבקרת התרבות של המגזין האמריקאי פרוספקט. האנשים שמופיעים בתוכניות האלה, לפעמים בסיטואציות טראומתיות, "מצופים, כך נדמה, להתאושש לחלוטין בזמן שלוקח למנחה להודות להם שבאו לאולפן". החיים כבידור – איך זה משפיע עלינו ולמה אנחנו ממשיכים להסתכל

Consuming Passions

http://www.prospect.org/archives/V11-2/rosenzweig.html

"מעשי פשע מלמדים אותנו לא מעט על הזמנים שבהם בוצעו, הנורמות של התקופה מוארות על ידי הפרתן". הפשעים הגדולים של המאה, פרוייקט מיוחד (ומאוד מושקע) של ה"יו.אס ניוז" – למי שעוד לא נשבר לו סופית מסיכומי סוף המילניום

Crime Stories of the Century

http://www.usnews.com./usnews/issue/991206/crimesintro.htm

לא הכל ורוד

פורטל הגייז הישראלי הראשון נפתח עם מגוון שירותים, ועם ריב קטן – מיני מלחמה טכנולוגית שכזו באמצעות רובוטים ויישומונים – עם מפעילי ערוץ הגייז הוותיק של IRC

בימים אלה הושק בישראל "גייפו", או "המדריך השלם לקהילה ההומו-לסבית הישראלית", או, הקולע מכולם: "שער הגיי" (http://www.gayfo.co.il). מדובר באתר לגאים וגאות המציע מגוון שירותים ומידע בקשר לקהילה: "מועדונים, פאבים, בארים, גנים (God Forbid!), אגודות, ארגונים, עדכון חדשות יומי, פעילויות, אירועים ומסיבות". בין השירותים באתר: דואר אלקטרוני אישי, תיבות דואר קוליות להיכרויות חינם (יופעל בקרוב), טורים אישיים של רונן טל מניו יורק, ירון פריד מלונדון ועוד. האתר מארח את אתרי "אגודת ההומואים, הלסביות, הביסקסואלים והטראנסג'נדרס בישראל" – אתר "הזמן הוורוד", אתר "מועדון הסרט הוורוד", "אתר הסיפורים" ואתר "נוער 2000".

"גייפו", שנבנה במשך זמן רב, נראה מושקע ומעוצב היטב. עם זאת, על השקתו של האתר מעיב סכסוך הקשור לחדר השיחות שבו. חדר השיחות הזה, שלא כאתרי הצ'ט שרובנו מכירים, אינו חדר שיחות מבוסס רשת (כמו בוואלה! או נענע), אלא מימשק רשת לערוץ IRC. רונן דורון, מקים אתר "גייפו", מסביר כי החיבור ל־IRC נעשה על מנת להתחבר לערוץ שיחות שוקק חיים, כדי שהחדר לא יהיה נטוש, לפחות בתקופת הפתיחה. "60% מקרב בני נוער שמתאבדים הם בעלי בעיות בזהות המינית", הוא מסביר, "אני לא רוצה שיקרה מצב בו מגיע מישהו שמתלבט בזהותו המינית ולא ימצא אוזן קשבת. לכן אני דואג לפרסם את האתר על מנת שגם אנשים שלא מודעים ל־IRC ולדרכי הגישה לקהילה ההומו-לסבית יוכלו להגיע לפורטל, למצוא את הצ'ט ולראות עד כמה הוא סואן, להרגיש בבית, שיגידו לעצמם כמו שאני אמרתי בפעם הראשונה: 'וואו, יש עוד כמוני!'".

וכך חיבר דורון את אתרו ל־IRC. מה זה בכלל IRC? עבור רובנו "אינטרנט" ו"אתרים" הם כמעט היינו הך. אבל יש חיים מעבר לגלישה במיליוני האתרים שברשת, חיים שהיו עוד לפני שהיתה גלישה, לפני שהיו אתרים, לפני שהיו דפדפנים. IRC – צ'ט טקסטואלי חובק אינטרנט – קיים עוד מאז ועד היום, ובו ערוצים לנושאים שונים. כדי להתחבר לשירות יש צורך בתוכנת IRC, או מימשק לשירות IRC דרך הדפדפן.

אחד הערוצים הוותיקים בקהילה ההומוסקסואלית המקוונת בישראל הוא הערוץ #gay.il ברשת Efnet ב־IRC. הערוץ קיים כבר למעלה משש שנים. למפעילי הערוץ יש אתר בשם "שולמית" (http://www.shulamit.org.il) ובו רשימה של עשרות המשתתפים הקבועים בערוץ השיחה, וכן היררכיה המורכבת מ"אופים" (פ' דגושה. קיצור של אופרייטור: מפעיל), "מאסטרים" ו"אונרים" (או בעברית, בעלי הערוץ). מנהליו מספרים כי הוא ערוץ הגייז הראשון והוותיק ביותר בישראל, והוא מארח למעלה מ־160 מבקרים מדי ערב, רובם קבועים. "הערוץ מהווה 'בית חם' לגייז, בארון ומחוץ לארון", מספרים המנהלים, "ואפילו לסטרייטים. הערוץ הוא ללא ספק הצלחה גדולה והוא מוכר לחלק ניכר מהגולשים, ללא קשר לנטייה מינית".

לערוץ יש קהילה של כעשרה, "אופים" שלהם היכולת "להעיף" מהחדר משתמשים שאינם מתנהגים כיאות (מקללים, או מנסים לעשות למישהו "אאוטינג" בכפיה). ה"אופים" הם גם מתקיני ומתחזקי ה"בוטים" – תוכנות עזר המיועדות בין השאר לאתר משתתפים בעייתיים ולנפותם. למרות הסלקציה (ואולי דווקא בגללה) גדל נפח התנועה בערוץ, וצמחו מתוכו ערוצים משניים: #gayteen.il לנערים, #gaysex.il למחפשי הסקס, #gaylove.il למחפשי האהבה.

"הצלחה כזו לא היתה יכולה להתקיים", אומרים מנהלי הערוץ, "אלמלא ההשקעה בערוץ שנעשתה בהתנדבות. ישבנו שעות, טיפלנו בסדר בערוץ, טיפלנו במקרי הטרדה – אפילו לעיתונות ולמשטרה הגענו – ודאגנו לבטחונו של הערוץ בתוך הים הסוער של ה־IRC (מפני כל מיני אנטישמים ושונאי גייז שניסו להרע לו). כל זאת ללא כל תמורה כספית ומתוך רצון לתרום".

רונן דורון מ"גייפו" – בעבר, "אופ" בערוץ בעצמו – ביצע את החיבור לערוץ תוך הסכמתו ושיתופו של אחד משני ה"אונרים" של הערוץ, אלי, שהוא גם מקים האתר של הערוץ. החיבור פועל כך שהגולשים באתר "גייפו" אינם צריכים לדעת דבר וחצי דבר אודות IRC על מנת להשתתף בערוץ הצ'ט, ויכולים ליהנות משירותיו ומאווירת הקהילה שנוצרה במשך השנים.

אבל החיבור הזה הוא בדיוק מה שמרתיח כמה מה"אופים". נראה כי רוב ה"אופים" זועמים על החיבור, המפנה אליהם גולשים מזדמנים מאתר מסחרי, ולא חברי קהילה מוכרים. האופים כעסו גם על כך שתכני הצ'ט הוצעו ללא קרדיט לערוץ הצ'ט המקורי, בו "בוטים" פרי ומוניטין פרי עמלם במשך השנים, ולדבריהם אף הוצבו בו פרסומות. כיום לא מוצגות פרסומות בגירסת גייפו לערוץ הצ'ט, וניתן גם קרדיט קצר לערוץ המקורי. אבל בינתיים התפתחו עימותים שכללו מעקפי כתובות, מלחמת "בוטים" וחילופי האשמות.

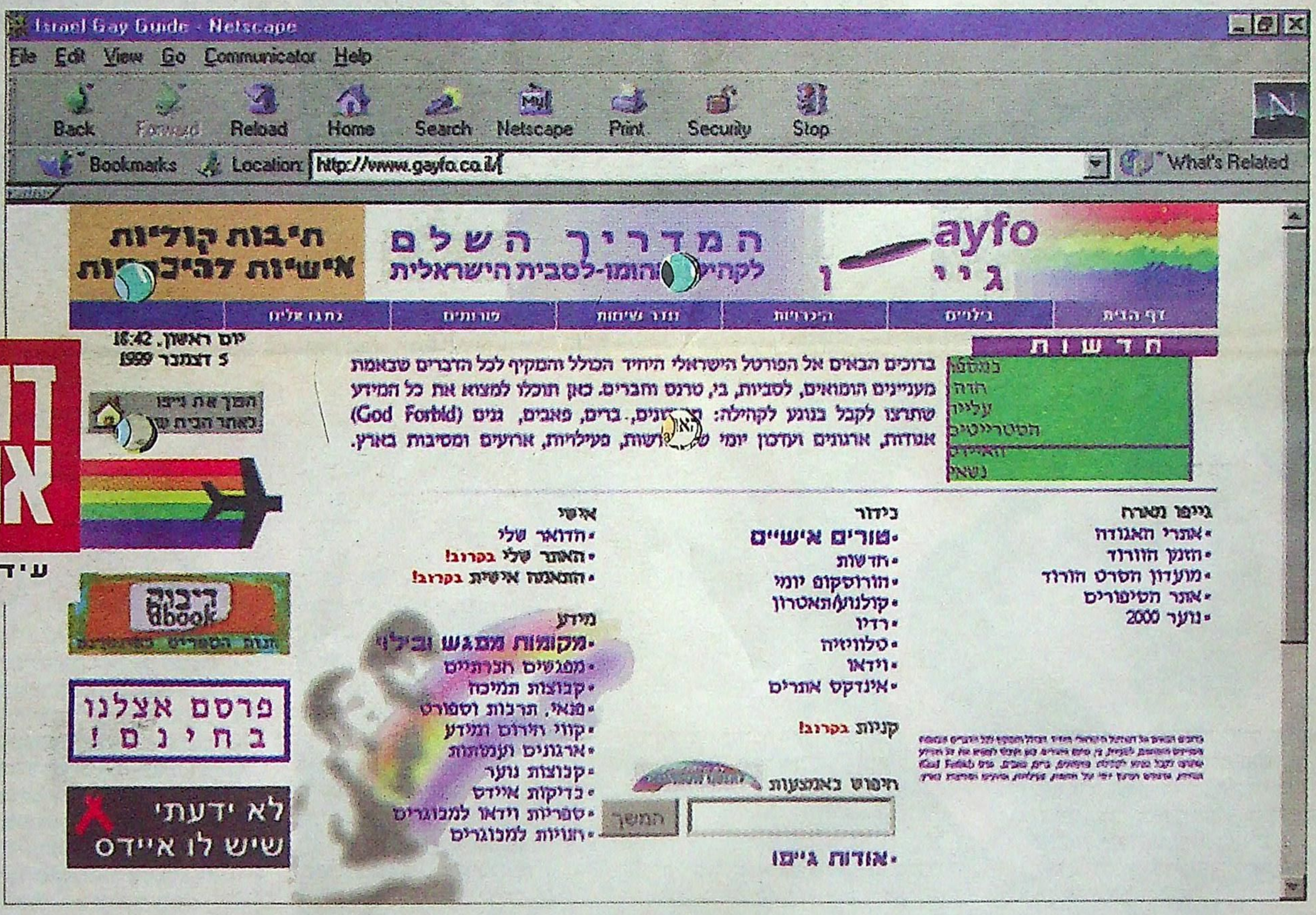
"אתר השיחות הזה אינו קישור מתוחכם לערוץ שלנו!", מאשים דואר אלקטרוני שקיבלתי, ועליו חתומים "מפעילי הערוץ". מדובר, הם אומרים, ב"שימוש נבזי באמצעים חתרניים על מנת לעשות כסף על גבו, ועל גב משתמשיו, המוצגים כולם כמבקרי האתר גייפו. תרומתו של האתר גייפו לחיי הקהילה חשובה לדעתנו", הם מוסיפים, "אך רוצים אנו לחשוב כי תרומתו תהיה בצורה חיובית יותר, ולא לעשות מסכה למוסד שקיים כבר שנים".

חלק מהכעס של מפעילי הערוץ הוא בגלל העובדה שהערוץ, והאתר "שולמית" העומד מאחוריו, הם פעולות בלתי רווחיות הנעשות בהתנדבות, בעוד האתר "גייפו" שניכס לעצמו את ערוצם הוא אתר עם כוונות רווח ברורות. "על מנת שהערוץ יצליח", אומרים מנהלי הערוץ, "לא ניתן בשום פנים ואופן שהאתר גייפו ימשיך באמצעים לא כשרים, וספק חוקיים, להערים על הציבור".

מצד שני, אומר בעל האתר, לא מדובר כאן בהתעשרות מהירה. "האתר שלי נועד לעזור לקהילה, ואנחנו תורמים מדי חודש אלפי דולרים לקהילה". הוא גם מספר על בקשות מימון שקיבל מחלק מהאופים של הערוץ, ואומר: "הסכמנו לספק בוטים חדשים והסכמנו לספק אפילו חיבור אינטרנט חינם לאופים, אבל עד כאן".

מגיב לדברים אופ בשם tzutzik, שהוזהה בפני כנציג האופים של הערוץ: "זה שהוא תורם לקהילה – כל הכבוד, אבל זה לא נותן לו זכות להשתלט על הערוץ בצורה כזו. העניין פשוט מאוד: אתר מסחרי התחבר אלינו, אמרנו לא, וזה לא נפסק. הרבה מהמשתמשים הקבועים חשו נפגעים מהמצב החדש ופנו אלינו בבקשה שהקישור יפסק, ובמקום זה הוא נמשך, תוך התקנת תוכנה בניגוד לתקנון הערוץ. זהו אונס וירטואלי".

ההתדיינות הזו הגיעה עד לאינטרנט זהב, בעלי שרת ה־IRC של הערוץ, ולנציג ישראל ברשת אפנט. לדברי בעלי "גייפו", הכל בא על מקומו בשלום, מכיוון שלבעלי השרת אין התנגדות כלל לקישור הזה. משפטית, הוא אומר זה בסדר, טכנולוגית זה עובד, והעיקר הוא שהקהילה תהנה. אז מה יהיה? דורון: "מי שרוצה ייכנס לצ'אט דרך IRC ומי שרוצה יכנס לצ'אט דרכנו".

דו"ח אמין

עידו אמין

הסמן המזמר

לא רק ריל נטוורקס אוספת עליכם פרטים

לאחרונה נדהמו משתמשי "ריל נטוורקס" לגלות כי כשהתקינו את הנגן הנחמד RealJukeBox, קבעה החברה מספר סידורי שבאמצעותו עקבה אחרי המוסיקה שהם מקשיבים לה בעודם גולשים באינטרנט. נכון, לעקוב אחרי טעם מוסיקלי אינו בדיוק מידע מסווג כמו מספרי כרטיס אשראי, אבל ההרגשה אינה נוחה עם הידיעה לדעת שאי שם, במאגר מידע כלשהו, הולך ונצבר מידע מפורט, מדויק ומעודכן על מה בדיוק שמעת, איפה ומתי.

הפרשה הזו, שנחשפה לפני מספר שבועות, גררה התנצלויות מצד "ריל נטוורקס" וגם, כך נראה, פתיחתה של תיבת פנדורה. עוד שמות שהועלו לאחרונה בהקשרים כאלה הם מיקרוסופט ו"קווייק 3", אבל מה שכאב לי הכי הרבה היה דווקא מעורבותה של חברה בשם "קומט סיסטמס" (ותודה על המידע לקוראנו הוותיק ניר גלילי).

"קומט" עושים דבר אחר, קטן וחמוד: סמן עם אנימציה. הסמן שלך הופך לדמות קריקטורה מצחיקה או לכל דבר אחר. חמוד, נכון? לאחר התקנה קלילה – במהלכה לא נדרשים למסור פרטים מזהים – מקבל הסמן יכולת השתנות לדמויות שונות, בין השאר על פי האתר בו אתם מבקרים. כשתבקרו באתרים של וורנר, AT&T, טושיבה, אנרג'ייזר, MSNBC ועוד, ישתנה הסמן שלכם לדמות שקבעו בעלי האתרים.

עכשיו מסתבר כי תוכנת הסמן העליז גם היא נותנת מספר סידורי, ושולחת אותו בעת פעולתה. הדבר מוכיח שמישהו אוסף מידע על התנהגותכם, ועוקב אחרי מסלול הגלישה שלכם. ריצ'רד סמית, מומחה אבטחה המצוטט בעיתון PCFormat, אומר כי הוא מוטרד משום שרוב האתרים בהם בעלי הסמן יזוהו, הם בכלל אתרי ילדים, וממילא נאגר כאן מידע על ילדים. מומחה אחר כבר כתב לתובע הכללי בארה"ב בבקשה לחקור את הנושא.

מנהלי "קומט סיסטמס" מדגישים בתגובה כי אין הם יודעים או אוגרים מידע המשויך לשם או כתובת כלשהי, גם לא כתובת דואר. לטענתם, הם מקפידים לא רק על פרטיות אלא גם על אנונימיות. "מעולם לא עקבנו אחרי המשתמשים שלנו, ולעולם לא נעשה זאת", אמרו בתגובה. הם אומרים כי בעתיד יכניסו לתוכנה אפשרות למחוק את המספר האישי. מרגיע? לי ייקח קצת זמן להירגע מהרעיון שהסמן החמוד הזה מלשין עלי.

http://www.cometsystems.com

האלופים גולשים

(רק) אינטרנט זהב

לפני שלושה ימים נסתיים השלב הראשון ב"אליפות ישראל בגלישה" של אינטרנט זהב. בשלב הראשון של התחרות, האתגר הוא גלישה בארבעים אתרים וביצוע משימות הטמונות בהם. הזוכים בשלב זה עולים לשלב השני. ההשתתפות בתחרות פתוחה לכל הגולשים בארץ – "ללא הבדל גיל, דת, גזע, מין או ספק אינטרנט".

למרות ההצהרה הזו באתר התחרות, גולשים של נטוויז'ן לא הצליחו להיכנס לכל ארבעים האתרים ובהם המשימות. ממילא, גולשים אלה לא יעלו לשלב הגמר. למשל: אתר שלא הסביר פניו לגולשי נטוויז'ן הוא zdnet.co.il. כאשר נכנסתי לאתר מחשבון של נטוויז'ן קיבלתי הודעת שגיאה של השרת. לעומת זאת, מחשבון של אינטרנט זהב, ניתן היה להיכנס לאתר, שלגמרי במקרה מתארח בשרתי אינטרנט זהב.

מוזר, אמר לי הגולש נדב אשכול מתל אביב, מכרו את האליפות? אינטרנט זהב אומרים בתגובה, כי ברור שהאינטרס שלהם הוא בכמה שיותר גולשים, בלי קשר לספק האינטרנט שלהם, והם לא הפעילו שום מנגנון לסינון גולשים. אם יש בעיה, אומרים שם, מדובר בבעיה רגעית שחלפה.

דברים שהכריכה יפה להם

לא רק שהרשת לא הקטינה את הצורך בספרים, היא מייצרת לא מעט כאלה משל עצמה, והם צצים בכמה מהמקומות הכי פחות צפויים. יש ספרים אחרי הרשת

נטע גורביץ

הורים חדשים עדיין קונים את "המדריך לתינוק ולילד" של ד"ר ספוק – זה מה שהורג את קייט הנלי. הנלי היא אחת המייסדות של Parentsoup, מהקהילות המקוונות הגדולות להורים ברשת, מבית היוצר של iVillage. והיא גם העורכת של שלושת הספרים המצוינים שהקהילה המקוונת הזאת הוציאה לאור – התשובה המוחצת של הורי האינטרנט לשיטות המובנות של גידול ילדים שמציעים ספוק ושאר האוטוריטות בתחום.

כל מי שניבא שעידן האינטרנט יסגור את הדלת על תעשיית הספרים או יביא למימושו של חזון "המשרד ללא נייר", יכול לאכול את הכובע. הרשת, שזכויותיה עומדות לה ללא ספק, לא רק שלא החלישה את שוק ההוצאה לאור, היא מסתבר מנפיקת ספרים לא קטנה בפני עצמה. ואנחנו לא מדברים כאן על ספרים כמו "HTML בשלושה צעדים". Parentsoup הוא רק אחד

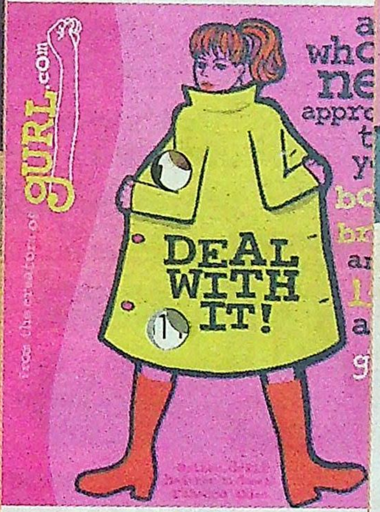

ממספר גדול למדי של אתרים וקהילות מקוונות שהוציאו – בעיקר בשנתיים האחרונות – ספרים המתבססים על החוכמה הקולקטיווית שהצטברה בהם. לא נעים להגיד, אבל בהחלט מדובר בטרנד. אתרים – בעיקר אתרים גדולים הנהנים מתנועה ערה של גולשים פעילים – הגיעו לשלב בהתבגרותם הטבעית שבו הם בשלים לעשות סיבוב של 180 מעלות, ולהביא לעולם את בשורתם הדיגיטלית בפורמט ליניארי.

שלא במפתיע, התהליך שמביא את הספרים האלה לדפוס הוא כמעט תמיד דומה. הקהילות המקוונות הוותיקות ברשת החלו לפעול בשנים 93 ו-94. בתקופה שעברה מאז הצטברו אצלם כמויות עצומות של מידע מעשרות אלפי מקורות בתחום עיסוקם – ולא משנה אם מדובר בקשיי ההתבגרות של נערות ("יש לי ציצי אחד יותר גדול מהשני"), במכאוביו של המשקיע המתחיל ("אז מה אמרתם ההבדל בין מניה לדיווידנד?"), בסימן השאלה הנצחי המרוח על פניהם של הורים לילד ראשון ("כבר שבוע היא אוכלת רק פסטה") או בתנאי ההעסקה המחפירים של עובדי המדיה החדשה ("הבוס ואשתו הם אנשים לא רעים, אבל הם משלמים לי רק 5 דולר לעמוד") – כולם מרגישים שהאינפורמציה האנושית הזאת, שיש בה הרבה המשותף לכולם, היא אוצר בלום, החסר בין מדפי הספרים.

"אחד הדברים הנפלאים בקהילות מקוונות הוא התחושה הנהדרת הזאת של 'תודה לאל שאני לא לבד', וזאת ההרגשה שרצינו להעביר בספרים שלנו", אומרת הנלי. שלושת הספרים של Parentsoup – "המדריך השלם לתינוק החדש", "המדריך השלם לילד בגילאים שנה עד שלוש", ו"ספר השמות המלא" – הם הדוגמה המובהקת ביותר לז'אנר החדש. לכאורה, אין הם שונים ממאות ספרים על גידול ילדים שנמצאים בכל חנות. חוץ מהעובדה שמי שכתב אותם הם אלפי ההורים, חברי קהילת Parentsoup. פרט לדברי ההקדמה של הנלי ושל ננסי אוונס, העורכת הראשית של iVillage, ולמידע רפואי של ד"ר אלן גרין, "רופא הבית" של הקהילה, כל החומר בספרים – יותר מ-85% – לקוח מקבוצות הדיון והצ'טים של האתר. זה אומר שמי שמדפדף בכל אחד מהספרים האלה לא ימצא הוראות מוסמכות של מומחה זה או אחר לגידול ילדים, אלא תשובות של הורים רגילים לגמרי לבעיות שכל מי שיש לו ילדים מכיר.

"כשערכנו את הספרים הזכרנו לעצמנו כל הזמן שאנחנו לא רוצים שמישהו יחשוב שיש רק דרך אחת נכונה להרגיע תינוק עצבני, או לגמול ילד מחיתולים, או להאכיל ילד ששונא הכל חוץ משוקולד", אומרת אוונס. "המסר המרכזי של הספר הוא שכל הורה צריך למצוא את השיטה שעובדת הכי טוב בשבילו. מומחים לגידול ילדים נותנים במקרים רבים עצות מאוד נוקשות, ואנחנו רצינו שהורים יידעו שיש להם כל מיני אופציות, ושהם יכולים לגלות וליישם – בהצלחה עצומה – את סגנון ההורות המיוחד להם". והמידע שהצטבר באתר היה, לדבריה "פשוט יותר מדי טוב כדי שנשמור אותו לעצמנו. הרגשנו שאנחנו

צריכים לשתף בו את העולם".

חוץ מהעצות המצוינות והרעיונות המשובחים שד"ר ספוק היה בטח נדרש לכדור הרגעה למקראם, יש בספר גם את היסוד המדליק-האולטימטיווי של הרשת: הסיפורים האישיים, הרגעים המביכים והיציאות המצחיקות – אותם דברים שיחזקו אצל כל קורא את ההרגשה שהמשפחה שלו היא לא משפחת אדאמס היחידה באזור.

"התעלומה בתחתונים שלי"

ללא ספק המדליק ביותר מבין ספרי הרשת בשלב זה הוא Deal With It, שיצא לאור על ידי העורכות של gURL. gURL נחשב בזכות לאחת הקהילות המקוונות המצוינות ברשת. קהל היעד שלו הוא נערות מתבגרות, שכבר כמה שנים מאוררות בין עמודיו את תחושת הפליאה הכללית שלהן לגבי התהפוכות המבהילות המתרחשות בגופן, המפלצות האיומות שהיו פעם ההורים שלהן והיצורים המוזרים האלה, הבנים.

אסתר דריל, רבקה אודס והת'ר מקדונלד הקימו את האתר בשנת '96 בתור פרויקט גמר בפקולטה לתקשורת של אוניברסיטת ניו-יורק, והן עורכות אותו מאז. אחרי כמה שנים הן התחילו להרגיש, וכנראה שבצדק, שהן מבינות אולי יותר טוב מכל אחד אחר בעולם מה מטריד בנות עשרה, מה הן רוצות לדעת, איזה מידע חסר להן, ובעיקר איך לדבר בשפה שהן ירצו לשמוע. הן נטלו את העירוב של הומור, ציניות ובעתה שנשמע בקולן של הבנות שכתבו בקבוצות הדיון ובצ'טים של האתר, והעבירו אותו למהדורה מודפסת של ספר שייתן לכל נערה את ההרגשה שהיא לא מוזרה או משוגעת כמו שהחברים וההורים שלה חושבים.

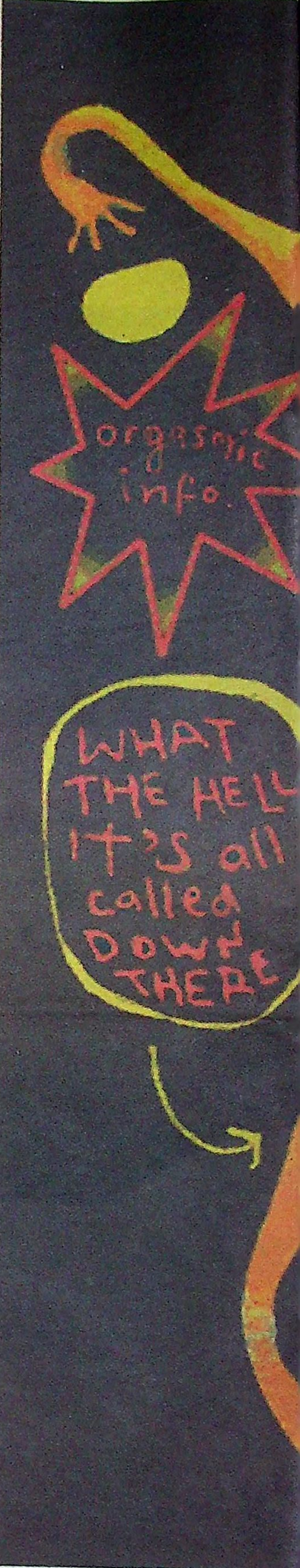
בין היתר כולל הספר פרקים כמו "מה קורה שם למטה", "התעלומה בתחתונים שלי", "תרופות לחצ'קונים", "הנוף החברתי בבית ספר" ו"סקס הוא משחק". מה שבטוח הוא, שזה לא "מ-12 עד 16" – הספר הנוראי הזה שכל ילדה בארץ קיבלה שבעה עותקים ממנו לבת מצווה, ובכל זאת נראה לה שהוא מדבר על מישהי לגמרי אחרת – נערה ענוגה ויציבה, שמתמודדת בבגרות עם כל העניין הזה של תחבושות וטמפונים.

הבנות ב"Deal With It" הן לא כאלה – פשוט בגלל שהן בנות אמיתיות. הספר רצוף ציטטות שלהן על כל נושא, בשפת המקור וללא צנזורה. "אני לא הטיפוס המתמזמז, אבל אני פשוט רוצה להיות מוכנה כשזה יקרה", כותבת gothamgirl, "אז איך מנשקים בחור בצוואר? זאת אומרת, פשוט תופסים אותו ומתחילים למצוץ? יש למישהו עצות, רעיונות, מילות חוכמה או משהו?". ו"VelmaV" כותבת: "אני יודעת שזה מגעיל, אבל יש לי חצ'קון על האוזן. מה עושים?".

אבל בספר יש גם הרבה יותר מזה. יש מידע אמין, מדעי ומקיף על מכלול סוגיות הקשורות לגוף, לרגש, למוח, לחברה, למיניות ולחיים. המידע הזה נכתב ברובו במיוחד בשביל הספר, אבל הוא כתוב בטון שבו מדברות הבנות שמצוטטות בספר.

"אנשים שמרפדפים בספר יכולים לראות את הדרך האמיתית שבה מדברות בנות על החיים שלהן כשהן לא מפחדות ממה שאנשים יגידו או יחשבו עליהן", אומרת מקדונלד. "התוכן של הספר הזה הועשר בצורה כל כך אורגנית מהשיחות הכנות והגלויות שנערות ניהלו באתר שלנו, עד שאי אפשר לחשוב עליו בכלל במנותק מהרשת. אף מדיום אחר לא מספק את האנונימיות ואת חופש הביטוי שדרוש כדי להגיע למידה כזאת של גילוי, ולכן הספר הזה לא היה אפשרי ללא האינטרנט".

דרגה דומה של גילוי אפשר למצוא בספר שהוציא לאור האתר Netslaves "True Tales of Working the Web". אולי לא יהיה רב-מכר היסטרי (הספר יצא לאור לפני שבועיים בלבד), אבל

בהחלט יכול להיות שזה הספר הזול ביותר להפקה בהיסטוריה של הספרות המערבית. העורכים (מנהלי האתר) לקחו פשוט את אוסף הסיפורים האישיים שנשלחו לאתר שלהם מאז שהוא הוקם ב-97, בחרו את הטובים שבהם, ושלחו לדפוס. וזה בדיוק מה שיפה בסוג הספרים האלה. הרב-גוניות של הקולות שהם מביאים זה לצד זה עושה את העבודה ברוב המקרים.

Netslaves מביא את סיפוריהם קורעי הלב (באמת) של הרבה אנשים צעירים שלא היו בצוות שפיתח את הקוד ל-ICQ, ושאין להם עכשיו 40 מיליון דולר בבנק אלא רק אלפי ימי עבודה תמורת משכורת רעב בתוך קוביה בגודל של מטר על מטר, ו-3000 אופציות, שאיך לומר, לא התממשו. גם סופר עם הרבה ניסיון ודמיון לא היה יכול לייצר ספר כל כך אותנטי ומצחיק על המדיה החדשה. הרשת עושה את זה בעצמה – הספרים במקרה הזה הם רק המשך של המדיום באמצעי אחר.

איפה הכסף

על כריכת הספר "The 'Go Ask Alice' Book of Answers" אין בכלל שם של סופר. הספר כולל תשובות ל-250 שאלות נבחרות מתוך 13 אלף השאלות שנענו באתר Go Ask Alice. האתר, פרויקט של אוניברסיטת קולומביה, הוא אחד הפופולריים ברשת בנושא בריאות. משנת '93 נענות בו מדי שבוע כמה מתוך 1500 השאלות המגיעות אליו מכל העולם בתחומים הקשורים לבריאות, בריאות הנפש, סמים, מיניות, ועוד. התשובות ניתנות על ידי צוות מיוחד של המחלקה לבריאות הציבור של האוניברסיטה שנותר אנונימי, מאחורי הזהות הפיקטיווית של אליס. "אליס" היא נשמה טובה, שמוכנה לענות ללא נימה ולו הקלה ביותר של ביקורת על שאלות כמו "איך משפיע עישון מריחואנה על חיי המין", ו"הצילו! השותפה שלי

"הספר הועשר מהשיחות הגלויות שנערות ניהלו באתר שלנו... אף מדיום אחר לא מספק את האנונימיות ואת חופש הביטוי שדרוש כדי להגיע למידה כזאת של גילוי, ולכן הספר הזה לא היה אפשרי ללא האינטרנט"

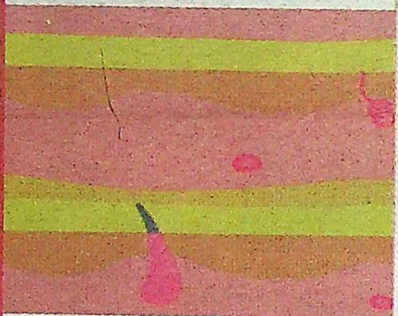
לסבית". האתר לא נכנע ללחץ להפוך לקהילה מקוונת, ולדברי העורך בפועל שלו – וגם של הספר – ג'ורדן פרידמן, הוא מצליח בדרך זו לשמור על דימוי סמכותי יותר. בכל מקרה, האתר והספר זוכים להצלחה מדהימה: שאלות מהאתר מופיעות בסינדיקציה בעיתונים של 70 קולג'ים בארה"ב, לאתר יש כבר ליין של בגדים וגלויות ו-1.2 מיליון ביקורים בחודש. המהדורה הראשונה של הספר הודפסה ב-60 אלף עותקים.

למרות שמדובר באתר שפועל שלא למטרות רווח (כל ההכנסות ממכירת הספרים מושקעות בחזרה בניהול האתר), ההצלחה של הספר היא רמז למוטיווציה שיש לאתרים עסקיים לפרסם ספרים משל עצמם. הדוגמה המובהקת היא סדרת הספרים של ה-Motley Fool. האתר, המכונה בחיבה בקרב קהל המכורים שלו The Fool, הוא אחד ממקורות המידע הראשיים ברשת למשקיע המתחיל. ה-Fool לא רוכב על הגל של ה-Day Traders והבום הגדול של ההשקעות מהבית בעידן האינטרנט – הוא פחות או יותר המציא אותו. והגרסה המודפסת של החוכמה המצטברת שנאספה בו לא איחרה לבוא בצורת סדרה של ספרים (השביעי בדרך) למשקיע המתחיל. הכותרים כוללים בין היתר את "יש לכם יותר ממה שאתם חושבים: מדריך ה-Fool להשקיע את מה שיש לכם", "איך הטיפשים הביסו את האנשים החכמים מוול סטריט ואיך אתם יכולים גם", "מדריך ה-Fool לבחירת מניות" ועוד. שלושה מהספרים יצאו לאור ב"סיימון אנד שוסטר", והשאר בהוצאה עצמית של האתר. הכותרים מכרו כבר למעלה ממיליון עותקים.

על כל הספרים חתומים דיוויד גארדנר וטום גארדנר, שהקימו את האתר וגם ילכו הביתה עם הכסף הגדול. קריס היל, העורך הראשי של האתר, אומר בפה מלא שהספרים נועדו לעשות כסף, להגדיל את מספר המנויים על האתר (המונים כיום שני מיליון) ולעשות יחסי ציבור. אין כאן שום רומנטיקה, והספרים לא נושאים את הקול של חברי הקהילה. "בדיוק כמו שיש אתרים שמוכרים חולצות עם הלוגו שלהם, או כובעים או מטריות, אנחנו מוכרים ספרים".

ספר ולישון

וחוץ מזה, ספר גם אפשר לקחת למיטה. הכותבים (או העורכים) של כל הספרים חושבים שבסופו של דבר, אחרי שנרגעים מכל ההייפ הגדול של האינטרנט, ספרים הם צורת ביטוי (או לפחות פרזנטציה) נעלה יותר, וכולם שואבים סיפוק רב מאוד מלראות את הדברים שלהם מודפסים "באמת", עם כריכה והכל. "לספר אפשר להיקשר ממש – מקפלים את הפינות שלו, עושים סימונים ליד הפסקאות שמדברות אליך, לוקחים אותו לכל מיני מקומות. לגלוש ברשת זאת אולי חוויה מצוינת, אבל הרבה יותר קשה להיקשר למחשב. וחוץ מזה, ספר אף פעם לא מתרסק באמצע, או נתקע, או מעיף אותך מהעמוד", אומרת ננסי אוונס מ-Parentsoup. כולם מסכימים

גם שרוב האנשים שונאים לקרוא על המחשב חומר שהאורך שלו עולה על עמוד אחד.

גם היל מ-The Fool מבין בדרכו הפרגמטית את יתרונותיו של הספר: "יש משהו יותר אישי בספר. ספר יקר הוא מתנה נהדרת לתת לחבר, בעוד שאי-מייל עם הטקסט 'לך ל-URL הזה' הוא לא בדיוק אותו הדבר. בשניהם יש אולי את אותו המידע, אבל התהליך שונה. אין לי מחשב נישא, אבל גם אם היה לי אני בטוח שלא הייתי קורא ממנו על הכורסה בסלון או לוקח אותו לים. אבל ספר אפשר לקחת לכל מקום".

האתרים והספרים:

- http://www.parentsoup.com
- http://www.gurl.com
- http://www.dealwithit.com
- http://www.goaskalice.columbia.edu
- http://www.fool.com
- http://www.netslaves.com

אתרים נוספים שפירסמו ספרים מעולים המבוססים על החומר שנאסף בהם:

- http://www.theonion.com
- http://www.womenswire.com
- http://www.ebay.com
- http://www.nerve.com

את כל הספרים אפשר לקנות דרך http://www.amazon.com

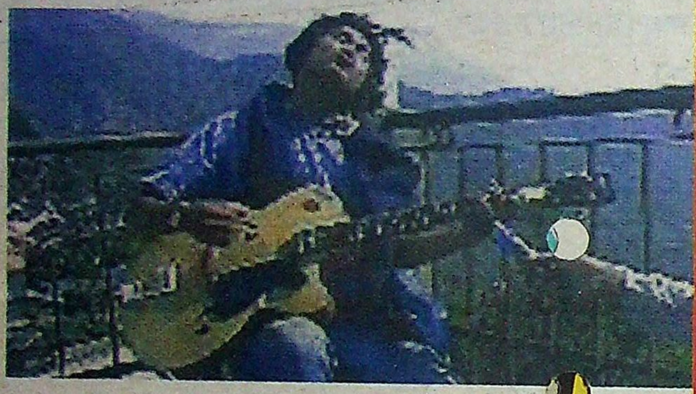
מדור המוסיקה של קפטן אינטרנט

הבריקדות השתנו

כדי להביא לעולם את טענות המפגינים בסיאטל לא צריך את הרשת. את המחאה של הלהקה הטיבטית ג'י.ג'י.איי הגולה בעיירת פליטים בהודו, כנראה לא הייתם שומעים בלעדיה

קל מאוד להישבות בקסמו של המושג "הכפר הגלובלי". הוא מבטא כל כך הרבה מאווים תמימים, רעיונות נעלים ותקווה כנה לעולם צודק וטוב יותר. בינתיים, יש סכנה שמרוב התלהבות לנוכח העולם החדש שנמצא במרחק לחיצה על העכבר, תישכח העובדה הפשוטה והמצערת, שבכפרים האמיתיים של העולם עדיין חיים מאות מיליוני אנשים שרחוקים מגלובליזציה כמו שאיכר הצועד בעקבות שור בשדות האורז של הודו רחוק ממהנדס תוכנה הצועד בעקבות הבונוס בשדות הזהב של עמק הסיליקון.

המפגינים שהתפרעו בכינוס ארגון הסחר העולמי בסיאטל רק ניסו להזכיר לכל מי ששכח, שבעיות היסוד של המין האנושי עוד לא נפתרו. יכול להיות שהקפיטליזם ניצח, אבל קץ ההיסטוריה עדיין רחוק. העוולות הישנות זוקפות

את ראשן המכוער גם בעידן החדש והמבטיח שאליו אנו צועדים. הניצול, הכיבוש, האלימות, הדיכוי, השחיתות – כולם עדיין איתנו, כמו לפני המהפכה הצרפתית והמהפכה האמריקאית והמהפכה הרוסית ומרד הסטודנטים וכל תקליטי המחאה המופתיים מהסיקסטיז. מה שכן, הבריקדות השתנו.

לא רק רחובות סיאטל בוערים. גם הרשת מלאה מחאה מכל סוג ומין – מלהקת הרטרו "הארדטק והומספאן" מוורמונט שמתמחה בביצוע שירים מתקופת מלחמת האזרחים האמריקאית ועד להקת הפאנק הקשוחה "הקומראדס" מניו ג'רסי ששרה את השיר האקטואלי מתמיד "ימי יין ומיתון". אם מחפשים ברשת מחאה אותנטית, שקשה היה להגיע אליה בעבר בלי עזרת הרשת – מחאה שמעניקה משמעות אמיתית לפנטזיות על הכפר הגלובלי – חייבים לעזוב את המחוזות המוכרים והשבעים ולהרחיק נדוד. להקות מוורמונט או מניו ג'רסי היו מסתדרות יפה גם בלי הרשת. המחאה שלהן הייתה ממריאה או גוועת בהתאם למידת הכשרון והנחישות של חבריהן. ללהקות כמו ה"JJI Exile Brothers", לעומת זאת, היה מעט מאוד סיכוי ללכוד תשומת לב מחוץ לקהילה הטיבטית של דרהמסלה בלי עזרת הרשת.

לאחים ג'אמיאנג (21), ג'יגמה (18) ואינגסל (17) יש סיבות טובות למחות ולנסות למשוך את תשומת לב העולם. הם גולים טיבטים שלא יכולים לחזור למולדתם, הנמצאת תחת כיבוש סיני. את הכאב והגעגועים הם מתרגמים לשירי פולק פשוטים ונוגעים ללב. מיכאל גינגולד, ישראלי שיושב במקלוד-גאנג', עיירת הפליטים הטיבטית בהודו, כמתאם פרוייקטים מטעם אגודת ידידי טיבט בישראל, מרווח בדואל מההימאליה ש"סצינת המוסיקה הטיבטית כאן מלבלבת ואני מכיר לא מעט מוסיקאים כאן, מלבד ה-JJI brothers, אם כי אני חושד שרובם עדיין לא מחוברים לסייברספייס. אחדים מהם מוסיקאים ממש טובים".

באתר הבית המתוחזק והמאורגן של האחים הטיבטים אפשר לשמוע שירים ולצפות בקטעי וידיאו מהופעות. "אנחנו חולמים שהמוסיקה שלנו תגיע לאנשים בכל מקום בעולם", הם כותבים, "אנחנו רוצים להעביר את המסר שלנו על מולדתנו טיבט לכל פינה בכדור הארץ, כדי שאנשים יבינו איזו טרגדיה מתחוללת כאן. מוסיקה היא הדרך הכי טובה לעשות זאת. אנחנו זקוקים לעזרה!".

האחים מבקשים מכל מי שייכנס לאתר שלהם לחתום בספר האורחים, כדי שהם יידעו על כך. הנה מצווה שכרוכה במעט מאוד מאמץ.

האתר של הארדטק והומספאן

http://maltedmedia.com/hardtack

האתר של הקומראדס

http://ourworld.compuserve.com/homepages/comrades

האתר של ה"JJI Exile Brothers

http://worldbridges.com/Tibet/JJI

אמיר בן-דוד
amirbd@haaretz.co.il

במי תומך אלוהים?

יותר מ־40% מהאמריקאים מחוברים לרשת ומבלים בה חלק ניכר מזמנם. לא פלא שהמרוץ לנשיאות ארה"ב מתנהל גם שם

עמי קאופמן

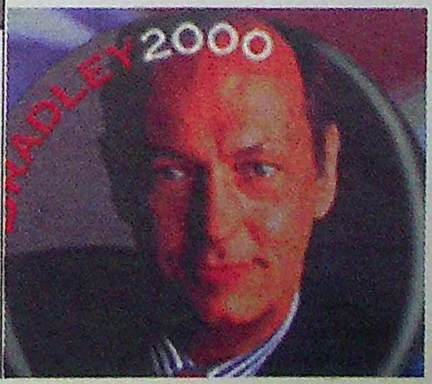
בעימות הטלוויזיוני המפורסם בין ג'ון פ. קנדי לריצ'ארד ניקסון – הראשון שהועבר בשידור חי לאומה – ניצח ניקסון. אבל היום כולם יודעים שקנדי "עבר מסך" טוב יותר, תכונה שכנראה הכניסה אותו לבית הלבן. בארה"ב משווים היום את תפקיד האינטרנט בבחירות הקרובות לנשיאות, לתפקיד שמילאה הטלוויזיה בניצחונו של קנדי בבחירות של 1960. גם אז דובר על מדיום חדש יחסית, שקנדי היטיב לנצל. המועמדים המובילים היום במרוץ לנשיאות מכירים ביתרונות האינטרנט כמדיום החדש ומתייחסים אליו ברצינות. הם חייבים. במיוחד כאשר מתוך 147,800,000 בני אדם שהיו מחוברים בסוף 1998 לאינטרנט, 52% מהם חיו באמריקה.

לאור הנתון הזה, כל מועמד הזדרז להקים אתר רשמי משלו, ועוד עשרות אתרים לא רשמיים הוקמו על ידי תומכים ברחבי המדינה. כל אתר מפרט את דעות המועמד במגוון נושאים, אבל מדפדוף קצר מתברר שהסיבה העיקרית לניצול הגובר של האינטרנט לעניינים פוליטיים היא פשוט גיוס כספים. ביל בראדלי, המועמד הדמוקרטי שדולק בעקבותיו של אל גור, מככב בתחום הזה. בראדלי הצליח לגייס עד כה 600 אלף דולר דרך האתר שלו. אלו אמנם אחוזים בודדים מההון שגייס עד כה, אבל האתר פועל פחות משנה.

דמוקרטים

ביל בראדלי. שחקן הניו יורק ניקס לשעבר (בראדלי שיחק עשר שנים באן־בי־איי וזכה פעמיים באליפות) עשוי לזכות בנשיאות בלי בעיות אם אכן נכונה השמועה שאלוהים בעצמו כבר מאחוריו: פרשנים פוליטיים אינם ממעיטים בערכה של האפשרות שמייקל ג'ורדן בכבודו יתמוך בבראדלי, במיוחד לאחר שמאמנו לשעבר, פיל ג'קסון, כבר עשה כך. האתר של בראדלי הוא ללא ספק האלגנטי ביותר, אם כי משמים למדי. האתר מציע חדשות שבועיות, שעוקבות אחר כל צעד של בראדלי ברחבי ארה"ב. תוכלו למצוא בו יותר ממה שאי פעם רציתם לדעת על חייו של בראדלי, בביוגרפיה שמשתרעת על עשרה דפי אינטרנט מייגעים. ובכל פעם שתעברו דף, תצטרכו לסגור את תיבת ה"אנו זקוקים לתרומתכם" שקופצת מול העיניים. די מעצבן.

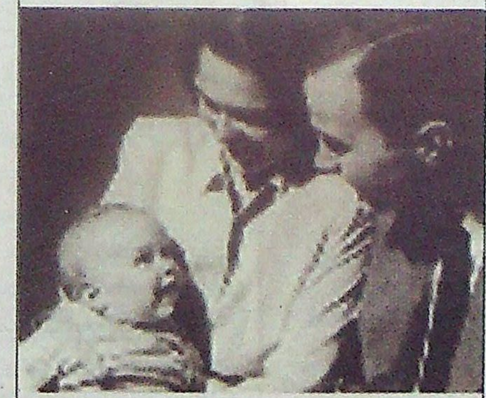
http://www.billbradley.com

אל ג[illegible] חשבו שילך לו בקלות. אמרו שיזכה בנשיאות למרות השיעמום שהוא מקרין. אבל אז בא ג'ורג' בוש, מושל טקסס ובנו של הנשיא לשעבר, וטרף את הקלפים. סגן הנשיא בצרות, הוא מרגיש שהנשיאות בורחת לו בין האצבעות.

באתר של גור הדבר הכי חשוב הוא המשפחה. בכל מקום יש לינקים לתמונות משפחתיות, תמונות עם טיפר, אשתו הנאה, והסברים נרחבים על פעולותיה של הגברת שרוצה להיות ראשונה. אפילו הכלבה דייזי לא קופחה באתר. אבל הדבר הבולט ביותר באתר של סגן הנשיא הוא היעדרו של הבוס, ביל קלינטון. הניסיון של גור לתפוס מרחק מהנשיא ומפרשיות המין שלו מיושם גם בזירה המקוונת.

http://www.algore2000.com

רפובליקאים

ג'ורג' וו. בוש. בוש חשב שהנשיאות מונחת לו בכיס, אבל התקשורת האמריקאית חשבה אחרת. מרגע שהצהיר על מועמדותו, החל החיטוט הכואב בעברו, והממצאים בהחלט הטילו אור חדש על מי שמכנה את עצמו "השמרן הרחום". אחרי הרשדוש בעברו הצבאי ובחיי הלילה הסוערים שניהל בצעירותו, הגיעה השערוריה הגדולה שאולי עוד תעלה לו בנשיאות: באחד מראיונותיו סירב בוש להכחיש שהסניף קוקאין.

האתר של בוש הוא הפרקטי מכולם ובאופן מפתיע סובל מעודף מגמת ה"פוליטיקלי קורקט". עד כדי כך שבוש אפילו מציע אתר בספרדית למיליוני ההיספאנים החיים בארה"ב, כולל דפים שבכלל לא קיימים בגרסה האנגלית. הרפובליקאים שתומכים באנגלית כשפה הרשמית לא יאהבו את זה. גם בוש מרבה לדבר על משפחתו והוא אפילו אירגן לגולשים אלבום משפחתי ובו תמונות ילדות שלו בזרועות אביו, הנשיא לשעבר.

http://www.georgewbush.com

אליזבת דול. לא סתם אומרים על דול שהיא אשה בזכות עצמה. נישואיה לרפובליקאי המפורסם בוב דול אמנם סייעו לה בקריירה הפוליטית, אך את הישגיה המרשימים היא בהחלט יכולה לנקוף לזכותה. רבים שיבחו את פועלה כשרה בממשלי רייגן ובוש וגם מתנגדיה הפוליטים מודים שהניהול המוצלח שלה ב"צלב האדום האמריקאי" הציל את הארגון מאסון. כל אלו לא הספיקו לעומת מיליוני הדולרים שגייסו המועמדים האחרים, ולכן נאלצה דול לפרוש לפני כמה שבועות מהמרוץ.

האתר של דול הוא הקטן ביותר והפחות מגלומני מכולם. אבל יותר מכל מדיף מהאתר הזה ריח הייאוש. האתר קטן מאוד, יש מעט לינקים והיא מסתפקת בביוגרפיה של דף אחד בלבד, אף על פי שהישגיה הם אולי המרשימים ביותר. דול היא היחידה שמציעה לינק לחדר צ'ט, אבל אחרי לחיצה על הקישור מתברר שהצ'ט עדיין בשלבי בנייה.

http://www.edole2000.org

מפלגת הרפורמה

פט ביוקנן. הילד הרע של בחירות 2000. ביוקנן היה הסמן הימני במפלגה הרפובליקאית, עד שהחליט לפני כמה שבועות לעבור למפלגת הרפורמה. דיעותיו מרגיזות מיעוטים אתניים ודתיים, וספרו האחרון עורר סערה בעולם ובארץ.

האתר של ביוקנן זוכה בפרס "אתר המועמד הטוב ביותר", ומעניק תחושה שהוא רוצה לנצח יותר

מכולם. ראשית, הוא משעשע וכיף לדפדף בו. ש[illegible] הוא מלא הערות שנונות ועוקצניות על כל המועמדים האחרים. האתר מתעדכן כמה פעמי[illegible] ביום והוא ללא ספק בעל הנפח הגדול ביותר – [illegible] נאה בהתחשב בכך שמרבית הטקסטים בכלל ל[illegible] משעממים.

/www.gopatgo2000.org

סאטירה

על כל אתר רשמי של מועמד יש לפחות שנ[illegible] אתרי סאטירה מקבילים. תומכים נלהבים (שהם תמיד גם מתנגדים נלהבים), עמלו שעות על האתרים המושקעים האלו, אשר לא רק משפילי[illegible] את המועמדים ואת עמדותיהם, אלא גם מזלזלי[illegible] בעיצוב האתרים המתחרים. כמה מהם ממש מוצלחים:

- http://www.gwbush.com. אתר מצוין שלא [illegible] דופק חשבון. כולל תמונות של בוש מסניף וציטוט[illegible] שיגרמו לכל בוחר לחשוב פעמיים. זה, למשל, מה [illegible] שהיה לבוש לומר על האתר הספציפי הזה: "צריך [illegible] לשים גבול על החופש".
- http://www.allgore.com. כאן תוכלו לשח[illegible] "משחק קוסובו" של גור, ולערוף את ראשה של ברברה סטרייסנד בהתאם לתוכנית הבריאות המהפכנית של סגן הנשיא.
- http://www.realchange.org. אתר שקורא לעצמו "ארון השלדים: כל הלכלוך על כל המועמדים". האתר הזה לוקח את עצמו ברצינות [illegible] לו נפח אדיר וכמות הלכלוך שהוא העלה מתחר[illegible] בזאת שהציפה את הרחובות בזמן שביתת עובדי הניקיון.

אתרי חדשות מומלצים העוקבים אחר הבחיר[illegible]

האתר המעודכן ביותר עם עשרות לינקים משובחים:

//headlines.yahoo.com/Full_Coverage/ 2000US/Presidential_Electio

כסף זה מה שקובע. כאן תוכלו לראות כמה כל מועמד גייס עד עתה:

//www.opensecrets.org/2000elect/ x/AllCands.htm

אתר קריקטורות על המרוץ לנשיאות ממיטב העיתונים (מומלץ ביותר):

//www.cagle.com/2000/cam1.asp

אתר שמוקדש כל כולו להתמודדות. אלגנטי ומעודכן:

//www.policy.com/issuewk/ 9/0719_84/index.html

קפטן, הצילו!

help@haaretz.co.il

התקנת חלונות, שחזור ICQ, שימוש בדוס, הפעלת תקליטורים, בחירת אנטי וירוס

קפטן שלום, אני מוכרח להשיג את דוס גרסה 5. היכן אוכל להורידה? תודה,

צבי

הקפטן משיב: על אף גילה המתקדם, גרסה 5 היא עדיין תוכנה הנושאת זכויות יוצרים וכל המציב אותה להורדה באתרו צפוי לביקור מעורכי הדין של מיקרוסופט.

אם אתה צריך רק את בסיס המערכת (דיסקט הפעלה), תוכל למצוא אותו בכתובת

http://www.diskboot.com

אם אתה זקוק ליותר, תוכל לרכוש את התוכנה בכתובת

http://pages.ebay.com/computer-index.html

שם הקש dos 5.0 ותקבל הצעות מחיר הנעות בין שלושה לחמישה דולרים – מחיר סביר עבור דוס 5.

קפטן שלום, שמעתי שיש אפשרות לשפר את ביצועי המחשב מתוך add\remove programs. התוכל להסביר איך ומדוע? תודה,

זיו

הקפטן משיב: הסרת תוכניות מתוך "המחשב שלי/לוח הבקרה/הוספה-הסרה של תוכניות" עשויה לשפר באופן ניכר את ביצועי המחשב, אך עשויה גם לא להשפיע בכלל – הכל תלוי בתוכניות שאותן רוצים להוריד. אם התוכנה תופסת מקום של קבע בזיכרון (כמו תוכנת אנטי וירוס או ICQ), הרי שהורדתה תפנה מקום לתוכניות אחרות ותחסוך את הצורך לפנות לדיסק כתחליף לזיכרון החסר. אם התוכנה גדולה, הרי שההורדה תחסוך מקום בדיסק.

ככלל, אם אינך צריך את התוכנה, הסר אותה. כלל נוסף: אם אינך יודע מה התוכנית עושה, אל תסיר אותה! עדיף מחשב איטי ממחשב פיסח.

מבולבל? בצדק. הסרה של תוכניות היא מלאכה עדינה ואם אינך בטוח בעצמך עדיף שלא תתגלח על המחשב שלך. נסה קודם אצל השכנים.

טיפ השבוע: אם עדיין לא הורדתם את התיקון לאאוטלוק אקספרס המונע מדואר עוין לבצע שמות במחשב שלכם על ידי צפייה בלבד, עשו זאת עכשיו:

http://www.microsoft.com/security

קפטן שלום, לאחרונה נתקלתי בבעיה בהפעלה אוטומטית של תקליטורים. כשאני מכניס תקליטור לכונן הסי.די הוא לא מופעל אוטומטית כבעבר. איך אפשר לפתור את הבעיה? (יש לי חלונות 98 עברית). תודה,

זהר

הקפטן משיב: תוכנת tweakUI שולטת ביד רמה בהתנהגות הסי.די. תוכל להוריד אותה מ-

http://www.winmag.co[...]n98/software.htm

או מתוך התקליטור של חלונות 98 ב-

tools\reskit\powertoy

קפטן שלום, כאשר אני לוחץ לפתיחת תוכנית אני מקבל הודעה שביצעתי פעולה בלתי חוקית ועלי לסגור אותה. אם הבעיה בתוכנית מסוימת, איך משהים אותה? ואם הבעיה בחלונות 98 איך מרעננים את ההגדרות במחשב בלי לפגוע בנתונים? בתודה מראש,

הלל

הקפטן משיב: כל תוכנת חלונות בא יומה. ותוכנת החלונות שלך הגיעה כנראה לסיום דרכה. אפשר לבצע התקנה מחדש מתוך הסי.די רק של הקבצים ששונו, ועם הרבה מזל הדבר עשוי להצליח.

אם הבעיה נמשכת, בצע גיבוי של הנתונים וגרור את המחשב שלך למעבדה הקרובה לצורך ניקוי הדיסק והתקנה מחדש של מערכת החלונות. אגב, מעבדה טובה יכולה לבצע את הגיבוי עבורך ולשמור אותו למשך כמה ימים למקרה שתשכח משהו מאחור.

קפטן שלום, אודה לך עם תעזור לי בהתלבטות איזה אנטי וירוס להתקין. לא ההשקעה הכספית אלא האמינות חשובה לי. תודה,

שגיא

הקפטן משיב: נורטון אנטי וירוס זו חבילה מצוינת המאפשרת עדכונים שוטפים מהרשת. העדכונים השוטפים מקנים לה יתרון על יתר התוכנות, בעיקר בהתחשב בהתפתחות המהירה והמפחידה של הווירוסים בזמן האחרון. כאשר יוצא וירוס חדש לחלל האינטרנט חשוב להתעדכן במהירות האפשרית ללא צורך בהזמנת תוכנה חדשה.

קפטן יקר, לפני זמן לא רב התקנתי אנטי וירוס של נורטון, אשר גילה וירוס backdoor-G ללא יכולת לתקן אותו. לאחר חיפושים מצאתי תוכנת דוס שיודעת לטפל בווירוס. לאחר מחיקת הקבצים הנחוצים הפעלתי מחדש את המחשב, אך עכשיו איני יכול להפעיל משחקים במצב של חלון מלא והמחשב נתקע לי כל הזמן. אנא עזור,

נמרוד

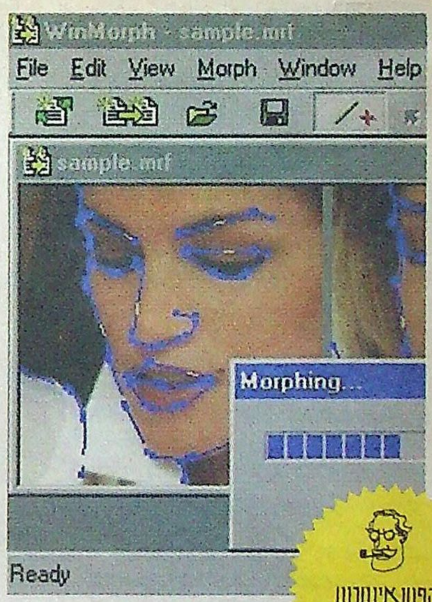
הקפטן משיב: מי שמוצא תוכניות דוס עלומות שימחקו עבורו קבצים, שלא יתפלא אם המחשב שלו הופך לרפה שכל.

התשובה במקרה שלך דומה לזו שנתתי כאן להלל: נסה להתקין מחדש את חלונות (רק הקבצים ששונו). אם אתה עדיין סובל מתגובות לוואי, התקן מחדש את חלונות לאחר שגיבית והשמדת את הגרסה הקודמת.

קפטן שלום, היה לי באג במחשב והייתי צריך להוריד הכל ולהתקין מחדש. שכחתי לשמור את מספר וסיסמת ה-ICQ שלי והייתי רוצה לדעת אם יש דרך למצוא אותם. תודה,

יריב

הקפטן משיב: את מספר ה-ICQ שלך תוכל למצוא על ידי חיפוש פרטיך האישיים מתוך http://www.icq.com (מומלץ לחפש את האי-מייל שלך). לאחר שהשגת את מספר ה-ICQ, עבור ל- http://www.icq.com/password והכנס מספר זה לתיבת החיפוש. הסיסמה תגיע אליך במהרה.

קפטן אינטרנט נבדק

תוכנות

סרט נע, מחשבון מדבר, מפקח על התקנות ואייקונים לחלונות

InstallWatch Basic מפקחת על שינויים שמבצע המשתמש בקובצי המערכת בעת התקנה והסרת רכיבי תוכנה וחומרה. התוכנה בוחנת שינויים בקרבי המחשב לרבות קובצי מערכת הרישום של חלונות, קבצים התחלתיים שונים והדיסק הקשיח בכלל. התוצאות מוצגות במבנה עץ מדורג. התוכנה עוקבת גם אחר קובצי התקנה של תוכנות במחשב האישי ועוד. התיעוד מפורט, הגם שהוא אינו כולל חלק מהאופציות של גרסה מתקדמת יותר של התוכנה, אותה אפשר לרכוש בתשלום. בגרסה הבסיסית, התוכנה חופשית לשימוש.

InstallWatch Basic, גודל הקובץ: 3.4 מגה בייט

http://installwatch.com/cgi-bin/download.exe

WinMorph היא תוכנה פופולרית בגרסה חדשה לשינוי פני תמונה – של[...]ת הולכת למשל – בצורה הדרגתית של סרט נע. ה[...]נה תומכת בכל הפורמטים המוכרים של תמונות ובתוך דקות ספורות מעניקה לכל תמונה סרוקה מראה חדש ומקצועי. היא מאפשרת לצרף בתמונה אפקטים שונים. את הסרטון הקצר שנוצר בעזרתה אפשר לשמור בפורמט Mpeg או AVI. התוכנה חופשית לשימוש, קלה לתפעול ומנפיקה תוצאות משעשעות למדי.

WinMorph, גודל הקובץ: 495 קילו-בייט

http://redrival.com/skr/winmorph/wmfsetup.zip

IconMania הוא סט של יותר מ-850 אייקונים שונים ליישומי חלונות. עם המבחר הזה, המסודר ב-19 קטגוריות, אפשר להעשיר בקלות את שולחן העבודה עם סמלים מתחום המשחקים, מוסיקה, ספורט, חלל, סרטים ועוד. האוסף גם מכיל כמה סימנים מאוירים שאפשר להחליף בהם את הסמן הסטנדרטי של חלונות. האוסף חופשי לשימוש.

IconMania, גודל הקובץ: 978 קילו-בייט

http://www.iocc.com/~kingwood/icon61f.exe

SmartSum הוא מחשבון מדבר חדש שיוכל להחליף בקלות את המחשבון הבסיסי של חלונות. סמארטסם מצרף מעין "סרט הרפסה" של כל החישובים שמבצע המשתמש, בדומה למכונות החישוב הידניות למחצה. הוא מאפשר חישובי מס שונים והתאמה אישית של צלילי הפעולות השונות. לא פחות חשוב: אפשר לשמור חישובים שבוצעו כדי לשוב אליהם מאוחר יותר. התוכנה חופשית לשימוש.

SmartSum, גודל הקובץ: 1.07 מגה-בייט

http://www.smartcode.com/smartsum/download/smtsum.zip

צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

בשם המהפכה

האנשים שבונים את האינטרנט בישראל. והשבוע: **ביואנרכיה**, מאגר מידע מחתרתי המספק עבודות ומבחנים פתורים לסטודנטים לביולוגיה

אף אחד מ"צוות הגאונים", כפי שמכנים את עצמם המתישבים מאחורי האתר ביואנרכיה, לא היה מוכן להיחשף לטובת הטור הנוכחי - גם לא הוובמאסטר, האחראי על האתר. הראיון עמו נעשה בדואר אלקטרוני ותחת מעטה אנונימיות סמיכה. למה? כי יש מעט מאוד דברים, להערכת הצוות, שיגרמו עונג גדול יותר למרצים שלהם מאשר לדעת מהי זהותם האמיתית. והשלב הבא יהיה הסתבכות עם כל הגורמים האקדמיים האפשריים.

"ביואנרכיה" הוא אתר מחתרתי של סטודנטים מהפקולטה לביולוגיה באוניברסיטת תל אביב. הוא פועל כבר כחצי שנה ונולד כשעשוע פרטי של שלושה חברים, שהוקסמו מהאפשרות לחלוק עם אחרים חומרי לימוד, עצות ורעיונות, באמצעות האינטרנט. האתר הקוריוזי הראשוני שהקימו השלושה עורר עניין רב, צבר תאוצה ודי מהר גדל לממדיו הנוכחיים: אתר שלוקחים בו חלק רוב התלמידים בפקולטה, ואשר מציע עבודות, סיכומי הרצאות, תשובות לשאלות וגם מבחנים פתורים (בעיקר כאלה שמרצים ותיקים נוהגים לשחזר מדי סמסטר).

שלושת הדמויות חסרות השם שמפעילות את "ביואנרכיה" הן: איש יחסי הציבור של האתר, המפיץ כרוזים והודעות בין הסטודנטים

על מנת לעודד אותם להשתמש באתר; המתכנת, שתרם את הידע המקצועי לבניית האתר; והוובמאסטר, המעיד על עצמו כי הוא "מתווך בין רצונות הסטודנטים לבין הרשת, משיג את הדו"חות החסויים ואת המבחנים הסודיים וחוסך לעמיתי זמן רב". הצוות הזה, מתברר, עושה את מלאכתו נאמנה, והפופולריות של "ביואנרכיה" מעידה על כך: בששת החודשים האחרונים הניבו 500 הסטודנטים בפקולטה יותר מ-4000 כניסות לאתר.

תחזוק האתר קל מאוד, לדברי הוובמאסטר, "משום שכל סטודנט שולח אלינו את החומר שלו ויחד יצרנו כמות עצומה של מסמכים מדעיים אשר משרתים אלפי סטודנטים. זה רץ כמו כדור שלג במדרון". אחרי שהאתר התנחל במנועי החיפוש המקומיים, החלו מגיעות אליו הודעות דואל גם מאוניברסיטת באר שבע, מהפקולטה לחקלאות ברחובות ומהמרכז לביולוגיה ימית. מתברר שמאגר המידע מועיל גם ללומדים במוסדות אחרים.

בין הסיבות לבניית האתר מונים מקימיו את היחס הקר והמנוכר של מזכירות הפקולטה, את עומס המטלות הגדול ואת רצונם העז להשלים את התואר עם כמה שפחות שערות לבנות. האתר האנרכי אמור להוות תגובת נגד לאתר הרשמי "שבו לכאורה הכל תקין וורוד", לדברי הוובמאסטר. "הפרופסורים בפקלוטה לא רואים את העניין בעין יפה, במלים עדינות", הוא אומר, "משום שנמתחת עליהם ביקורת נוקבת, ומשום שבאתר נחשפים מבחנים ודו"חות חסויים שלהם".

הוובמאסטר מתאר מקרה שבו ביקש אחד המרצים להסביר מחדש את החומר שכבר לימד, אחרי שקריאה באתר הבהירה לו שהחומר שהעביר בחמש השנים האחרונות לא ממש נקלט. "האתר השיג את מטרתו", הוא קובע, "ואנחנו מתכננים להרחיב אותו לרמה ארצית כדי להקל על עוד כמה אלפי סטודנטים".

ומתי תחשפו?

"המון אנשים שוברים את הראש מי אנחנו, אבל קשה מאוד למצוא אותנו כי השרתים שלנו הם באלבמה, ארה"ב. בוא נאמר שבועד כמה שנים טובות, כשנהיה מרענים בעצמנו, נעשה הכל כדי לשנות את המערכת מבפנים ולא להכות אותה מבחוץ".

http://members.tripod.com/bioanarch

דפנה לוויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

עשה חיפוש בי

כמדי פעם, ניגש "קפטן אינטרנט" לבחון את מנועי החיפוש המובילים ברשת. להלן מסקנותיו

נחמית פרי

לפני כשלושה חודשים זהר כוכב חדש בשמי החיפוש – Fast (http://www.alltheweb.com), שעקף את מתחריו בהיקף המידע שהוא מקטלג. יוצרי פאסט טענו שהמנוע שלהם מכיל מידע על יותר מ–200 מיליון דפים (מתוך כ–800 מיליון דפים ברשת). Northern Light ואלטה ויסטה נרדחקו למקום השני והשלישי בהתאמה. כאשר היוקרה של מנועי החיפוש מתבססת במידה רבה על נתונים אלו (ולא על פרמטרים איכותיים), לא פלא שבאלטה ויסטה מיהרו להשיב מלחמה ולנסות ולכבוש מחדש את הצמרת.

באוקטובר חזר אלטה ויסטה (http://www.altavista.com) לתמונה עם הכרזה על יכולות חיפוש חדשות, עיצוב מחודש וקיטלוג של 250 מיליון דפים – יותר מכל מנוע אחר באינטרנט. אקסייט, לשם השוואה, מכיל מידע על כ–150 מיליון דפים בלבד, ובלייקוס אפשר לחפש מידע "רק" ב־50 מיליון דפים. אינדקסים מעשה ידי אדם, כגון יאהו!, כוללים מספר נמוך משמעותית מזה של דפים, אולם מפצים על כך באיכות.

מי שלא ביקר בחודשים האחרונים באלטה ויסטה, כדאי שיקפוץ לבקר. האתר נעזר בשיטות חיפוש וקטלוג מתקדמות וקבע סטנדרטים חדשים למיון והצגת תוצאות. למשל, אם בעבר קיבלתם בראש תוצאות החיפוש מספר גדול של דפים השייכים לאותו אתר, כעת בתוצאות הראשונות יוצג רק עמוד אחד לכל אתר, דבר שמאפשר לגולש לצפות בשפע של אתרים. מהירות התגובה, ריכוז התוצאות המדויק ואפשרויות המיון החדשות והשימושיות מפתיעות לטובה. גולשים חובבים ומקצוענים יכולים לגלות מחדש את אלטה ויסטה.

מומחים לחיפוש ברשת עוקבים אחר התפתחות מנועי החיפוש המובילים ומנסים לאמת בכמה שיטות את היקף הקטלוג האמיתי של מנועי החיפוש. אחת השיטות היא לרשום מילה שאינה קיימת, "dsagsdsff" למשל, ולחפש את העמודים שאינם מכילים אותה (קרי, כל העמודים שהאתר מקטלג). על פי שיטה זו נמצא כי Northern Light מקטלג כיום 189 מיליון דפים. לא נמצאו הבדלים משמעותיים בין פאסט לאלטה ויסטה מבחינה כמותית. אלה שני האתרים המקיפים ביותר ברשת לחיפוש מידע.

האיכות קובעת

אולם הכמות היא לא הדבר החשוב ביותר כשבאים לבחון מנוע חיפוש. פחות חשוב אם התקבלו 250,000 או 370,000 תוצאות; הרבה יותר חשוב אם התוצאות רלוונטיות. ברשת CNET ניסו לפני כשלושה חודשים להשוות בין מנועי החיפוש השונים. הם לא בחנו אינדקסים (כמו יאהו), וגם לא ספרו תוצאות חיפוש, אלא ניסו לתהות על קנקנם של מנועי חיפוש איכותיים (פאסט לא נכלל בסקירה, וגם אלטה ויסטה שינה משמעותית את פניו מאז). במבחנים נכללו חמישה מנועי חיפוש: אלטה ויסטה, הוטבוט, אינפוסיק (המשולב בפורטל Go), לייקוס ואקסייט. שאלת המפתח היתה הרלוונטיות של התשובות.

אינפוסיק זכה לשבחים על שפע אפשרויות המידע הנוספות שהוא מספק. עם זאת, בשטח התוצאות הרלוונטיות הוא דורג נמוך יחסית. בממוצע היו בו רק ארבעה לינקים רלוונטים מתוך עשר התוצאות הראשונות. גם לייקוס לא זכה לביקורות אוהדות במיוחד בסקירה, בשל תוצאות חיפוש כפולות רבות ולינקים שבורים. אבל אנחנו מבקשים להגן עליו, בעיקר בשל מנוע החיפוש השימושי והמקיף לקובצי MP3, והתוסף החדש לחיפוש קובצי מולטימדיה נוספים. למרות שלא מדובר במנוע חיפוש מבריק, יש בו פילטרים מעניינים, למשל לחסימת תוצאות חיפוש של אתרים למבוגרים בלבד.

הנבחר של CNET היה, כמה לא מפתיע, Hotbot – המנוע שתמיד נמצא בצמרת. נכון שהוא לא ענק כמו אלטה ויסטה, אולם כמעט תמיד הוא מעניק את התוצאות הרלוונטיות ביותר. השליטה של הגולש בתוצאות החיפוש עדינה ומדויקת מאשר אצל המתחרים, ולא צריך לעבור קורסים בחיפוש מתקדם כדי למצוא בו בדיוק מה שמחפשים. במקום השני נבחר אקסייט, שיכול לבלבל את המחפש הממוצע בשפע האפשרויות שלו (כולל לצד החיפוש גם אפשרויות משובחות להתאמה אישית). איכות התוצאות באקסייט טובה, ויש שפע מנגנונים לחיפוש חכם.

הוטבוט
http://www.hotbot.com

אקסייט
http://www.excite.com

לייקוס
http://www.lycos.com

אינפוסיק
http://infoseek.go.com

חיפוש בכל מנועי החיפוש

בעצם, למה להתלבט באיזה מנוע חיפוש לבחור, כשאפשר לחפש בתריסר מנועים בו זמנית? בתחום החיפוש המקביל קיימת הפרדה בין אתרי Metasearch (המבצעים את שאילתת החיפוש במספר אתרים שונים), לבין אתרי Megasearch (המאחדים בצל קורתם כמה מנועי חיפוש, אבל מאפשרים חיפוש מתואם אישית במנועים מסוימים). בחרנו את האתרים הטובים ביותר בשתי הקטגוריות.

Mamma יחפש בשבעה מנועי חיפוש במקביל, ישלב את התוצאות מהמנועים השונים וידרג בעצמו את הרלוונטיות שלהן.

http://www.mamma.com

MetaCrawler יערוך גם חיפושים פנימיים בתוך התוצאות שהתקבלו ממנועי החיפוש, והוא כולל את אופציית ה–MiniCrawler המאפשר חיפוש נפרד בחלון בשולחן העבודה.

http://www.metacrawler.com

SavvySearch מומלץ לחובבי ההתאמות האישיות: החל ממנועי החיפוש הנבחרים, דרך שיטת החיפוש ועד לצורת הצגת התוצאות. אפשר לבצע חיפוש במנועי חיפוש יעודיים, כמו מנועי חיפוש לקובצי מוסיקה, מנועי חיפוש למגזינים, ועוד. כמעט ולא מאכזב.

http://www.savvysearch.com

All-in-one Search Page כולל שדות לחיפוש ביותר מ–400 אינדקסים ומנועי חיפוש ברשת. החיפוש בכל אתר נעשה בנפרד.

http://www.allonesearch.com

Ask Jeeves מוכר בשל אופציית השאלה באנגלית טבעית. האתר מתאים למחפשים חובבים ולגולשים טריים, שמבקשים לעצמם את דרך החיפוש הקלה ביותר. חוץ מהתשובות שנאספו בארכיונים של ג'יבס, מחפש האתר במנועי החיפוש הפופולריים.

http://www.askjeeves.com

Dogpile יחפש במקביל ב–13 מנועי חיפוש, אינדקסים ואתרי חיפוש של קבוצות דיון ברשת. החיסרון: מספק תוצאות חיפוש כפולות (אם אתר מסוים מופיע בחמישה מנועי חיפוש שונים נקבל אותו חמש פעמים) והגבירה בו מייגעת.

http://www.dogpile.com

Metafind מחפש באלטה ויסטה, אינפוסיק, PlanetSearch ו–webCrawler. לא משמיט תוצאות כפולות.

http://www.metafind.com

DeBriefing מחפש בשבעה מנועים, מנפה תוצאות חיפוש כפולות ומאפשר שימוש במילות מפתח. טוב גם למקצוענים.

http://www.debriefing.com

Findit מאפשר חיפוש בכמה מנועים לפי בחירה ובברירות המחדל שלו משתמש באתרים שונים לחיפוש קטעים שונים. למשל, מילות מפתח הוא יחפש באלטה ויסטה, וצירופי מילים בהוטבוט.

http://www.itools.com/find-it

על מה אנחנו ממליצים? יש עוד אתר, שלא הוזכר בכתבה (אולם נכתב עליו ב"קפטן אינטרנט" שוב ושוב), והוא אחד ממנועי החיפוש הטובים ביותר: גוגל (http://www.google.com). בלי פרסומות, בלי בלאגן. רק חיפוש ותשובות מדוייקות ביותר. גוגל הוא תמיד האופציה המועדפת.

ויש גם תוכנת חיפוש מעולה. copernic 2000 – תוכנה חופשית לשימוש שמאפשרת חיפוש במעל 140 מנועי חיפוש, אינדקסיים, חיפוש בקבוצות דיון וכתובות דואל. התוכנה מופצת ברשת בשלוש גרסאות (לרבות גרסת חינם מספקת למדי). היא משמיטה תוצאות חיפוש כפולות ולינקים שבורים, ומאפשרת חיפוש פנימי בתוצאות חיפוש ראשוניות. כדאי להשקיע שעה קלה בקריאת ההסברים על התוכנה.

http://www.copernic.com

כל מה שרציתם לדעת על מנועי חיפוש

http://www.searchenginewatch.com

השמיים שייכים למלאכים (ולטייסי סימולטורים)

שחר סמוחה

shahar_s@haaretz.co.il

שלוש קומות מעל העשן והרעש של האוטובוסים שעוברים בדרך פתח תקוה בתל אביב, עובד עוזי רונן, בן 39, על המשחק הבא שתוציא לשוק חברת "פיקסל מולטימדיה" בעוד כשנה. אלו ימים רגועים לחברה – לפני כחודש עלה על המדפים בארה"ב ובבריטניה סימולטור הטיסה החדש שלה, USAF, שמכיל בתוכו את מטוסי העבר, ההווה והעתיד של חיל האוויר האמריקאי. עכשיו, כששלושה חודשים של עבודה אינטנסיווית אל תוך הלילה ובסופי שבוע נמצאים מאחוריהם, יכולים 70 עובדי החברה לקחת קצת אוויר ולהירגע. כמו כל תעשיית משחקי המחשב, גם המתכנתים הישראלים חייבים להתיישר עם התאריכים הגלובליים ולהספיק להוציא את המשחק החדש לפני בום הקניות האדיר של חג המולד.

רונן, שהוא גם בימאי טלוויזיה, היה עד לאחרונה נווט פאנטום במילואים. התפקיד שלו בפיקסל, יחד עם עוד כמה טייסים ונווטים קרביים יוצאי חיל האוויר, הוא לכתוב את התסריטים שיהפכו למשימות בסימולטורים שהחברה מוציאה. בניגוד לחברות אחרות שמייצרות סימולטורים, פיקסל מקפידה שהכותבים שלה – שבהמשך גם יפקחו מקרוב על התנהגותו ומראהו של כל מטוס, משאית ובניין הכלולים במשחק – יהיו טייסים בעבר או בהווה. ההחלטה הזו, יחד עם העובדה שמשחקיה של החברה יוצאים תחת השם המחייב "ג'יינס" – השבועון הנחשב בעולם לענייני ביטחון וצבאות – מסבירים את ההצלחה המסחרית שמסתמנת לכותר החדש שלה ואת ההצלחה האדירה לה זכה המשחק הקודם שלה.

לטוס מעל הבית

את IAF, או בשמו העברי "כוכב כחול", השלימה פיקסל לפני כשנה. המשחק, שהוא סימולטור הטיסה הרשמי הראשון של חיל האוויר הישראלי, השיג שני הישגים ראויים לציון. ראשית, כשהוא נישא על גל אימתני של לוקאל-פטריוטיזם, כבש IAF את שוק משחקי המחשב הישראלי. אנשים שעד אז לא התוודעו אל עולם הטייס הווירטואלי התלהבו מהצבעים המוכרים של המטוסים, מכך שקרבות האוויר מתרחשים ממש מעל הבית שלהם, ומהממשק העברי שהולבש על הגרסה שנמכרה בארץ. נכון לפברואר '99 מכר המשחק יותר מ–10,000 עותקים בישראל בלבד. מספר מדהים.

ההישג השני שרשם "כוכב כחול", היה השימוש שהוא עשה בתצלומי אוויר של לוויינים. בפיקסל החליטו לא לקחת את הדרך הקלה וליצור "תאי שטח" מורבקים זה לזה – כנהוג בסימולטורים אחרים – אלא ללכת על משהו ניסיוני וריאליסטי בהרבה. תמונות הלוויין של האזורים הרלוונטיים ל"כוכב כחול" נסרקו בפיקסל לתוך המחשב ועברו עיבוד תלת ממדי שנועד להעביר לשחקן את תחושת הטיסה מעל שטח אמיתי. למרות שחלק מהטייסים הווירטואליים ב"כוכב כחול" סבלו מפני שטח מפוקסלים משהו כשצללו לגבהים נמוכים, התגובות בסך הכל היו חיוביות מאוד. ההרגשה של טיסה מעל הנוף הישראלי המוכר והאפשרות לראות מבעד לחופת תא הטייס מבנים כמו ארובות תחנת הכוח של חדרה, עשו את זה לרוב השחקנים.

גם ב־USAF התמונה מרשימה. מהצצה במשחק, שיגיע למדפים בישראל בעוד כשבועיים, נראה שהחברה תיקנה את כל מה שצריך היה לתקן מהמשחק הקודם שלה. האזורים שמופיעים במשחק – מדבריות נוואדה, אזורים נרחבים בעיראק, ואזורים נרחבים לא פחות בוויאטנם ובאירופה – נראים כולם מצוין. גם בטיסה בגובה של מטרים בודדים מעל פני הקרקע, התמונה לא מתפקסלת ונשארת חדה.

קווים בחלל תלת מימדי

הסיפור של פיקסל התחיל לפני שמונה שנים, ולא בתחום המשחקים. יעל עמיר, מס' 2 בחברה, מספרת שהחברה קנתה את שמה דווקא בטלוויזיה, בעיקר בעבודות פוסט פרודקשן לפרסומות ופתיחים של תוכניות בארץ ובחו"ל. שלוש שנים לאחר מכן, ב-'94, נכנסה החברה לתחום המולטימדיה וייצרה כ-30 כותרים עבור חברות כמו "פישר פרייס", "קומפאק סופטוור" ואחרות. ב-'96 החלה פיקסל לפתח סימולטורים למטוסים, ומאז זהו תחום עיסוקה היחיד.

החיבור למטוסים אינו מקרי. מנכ"ל החברה והבעלים, רמי וייץ (לא השדרן), הוא טייס קרב בחיל האוויר שהחליט לתעל את ניסיונו הצבאי, את העניין שלו במטוסים ואת הידע הטכנולוגי שנצבר בחברה במשך השנים, ליצירת משחקים. הקשר בין פיקסל לג'יינס ולאלקטרוניק ארטס (EA), מפיצת משחקי המחשב הגדולה בעולם, הפך אותה בתהליך מהיר למדי למפתחת הגדולה ביותר של משחקי סימולציה אווירית עבור חברת ההפצה הענקית.

התהליך שבסיומו מגיע אל השחקנים מוצר מוגמר, מתחיל בעבודת מוחות אינטנסיווית של אנשי החברה הישראלית, אנשי ג'יינס ונציגי EA. לפני שניגשים לעבודה, צריכים המפתחים להחליט לאיזה ז'אנר של סימולטורים ישתייך המשחק. שני הסוגים הבולטים הם Survey – משחקים שמופיעים בהם כמה סוגים של מטוסים ו"נכנסים פחות עמוק לטיפול פרטני בכל סוויץ' ובכל נשק", כפי שמסבירה עמיר; ו־Study, הז'אנר השני שמיועד בעיקר עבור הטייסים הווירטואליים המקצוענים והמכורים באמת, אלה שקונים כל סימולטור שמגיע לשוק. במשחקים אלו ישנה הקפדה כמעט מטורפת על האותנטיות של כל כפתור וכל מוט. USAF שייך לסוג הראשון.

על העלילה של המשחק מחליטים במשותף צוותי הפיתוח של החברה ואנשי השיווק של EA, שמספקים תשובות לשאלות כמו האם השחקנים יעדיפו להטיס את המשימות שלהם מעל ויאטנם או מעל קוסובו, אילו מטוסים יכללו במשחק וכו'. מרגע שנפלה ההחלטה על האופי שיישא המשחק החדש, מתחילים רונן וחבריו לשקוע לתוך מחקר היסטורי מקיף. על פי ממצאי המחקר הזה הם יבחרו את המשימות השונות שיוכנסו למשחק. בשלב הבא מחליטים אנשי התוכנה של החברה איך לבצע את מה שאנשי התוכן רוצים לראות. מאוחר יותר, ממשיכים צוותי הפיתוח לעבוד באופן צמוד עם אנשי השיווק מחו"ל ומקפידים לאזן את ה"משחקיות" (gameplay) של הסימולטור, כך שתתאים גם לשחקנים חסרי ניסיון ולא רק לשועלי קרבות אוויר ותיקים.

במקרה של USAF, שמתהדר בחותמת אישור של חיל האוויר האמריקאי, נעזרו הגרפיקאים ואנשי התלת ממד שיצרו את המודלים למטוסים השונים, במאות שעות של חומר מצולם ובאלפי תצלומי סטילס שנשלחו אליהם מארה"ב. התהליך, שסופו במטוס בנוי לתלפיות, מתחיל בכמה קווים מצוירים ביד שמרחפים בחלל תלת ממדי. אל הקווים האלה, שלא נראים כמו מטוס (או שום דבר אחר בעצם), מתווספים עם הזמן עוד ועוד קווים עד ליצירתו של חצי מטוס. החצי הקיים משוכפל ו"מודבק" למחצית השנייה של השרטוט, שסוף כל סוף נראה כמו מטוס, גם אם הוא חלול ומלא בקווים. השלב הבא, והקל יותר, הוא "הלבשת" הרגם התלת ממדי ב"עור". כך יכול כל מטוס שמופיע במשחק לעטות על עצמו את הצבעים של כל חיל אוויר בעולם.

לאחר יצירת גרסת האלפא של המשחק – גרסה שהיא למעשה סוף תהליך הפיתוח של המשחק – מתחיל התהליך הארוך של בחינת המשחק אצל חולי טיסה שמקבלים כסף כדי לשחק ולמצוא באגים ובעיות. השלב הבא הוא יצירתה של גרסת בטא – משחק שאינו מכיל באגים ידועים ואין בו בעיות שיכולות לעכב את שיווקו. מכאן, הדרך ליצירת ה"גולד מאסטר" היא קצרה מבחינה כרונולוגית, אבל ארוכה מאד מבחינת הלחץ הנפשי ושעות העבודה של אנשי החברה.

צופים במאות שעות של צילומי מטוסים. צוות הפיתוח של "פיקסל מולטימדיה"

הליטושים האחרונים לפני הטבעת הדיסקים נעשים במשרדי EA בארה"ב.

עובדי פיקסל, כאמור, מצויים עכשיו בשלבי הפיתוח הראשונים של משחק חדש שיגיע אל המדפים בנובמבר 2000. הם לא ממהרים למסור עליו יותר מדי פרטים. שום דבר, בעצם, פרט לעובדה שגם המשחק הבא יהיה משחק טיסה.

USAF יגיע על גבי שני דיסקים, וידרוש מחשב בעל קונפיגורציה רצינית כדי להריץ אותו היטב. בין המשימות שיופיעו בו יהיו הפצצת מרכז בגדאד בערב הראשון של מלחמת המפרץ ב-'91, הגנה על איירפורס 1 – מטוסו של נשיא ארה"ב, תמיכה בכוחות קרקע שנלחמים על חייהם בוויאטנם של '69 (עם מוסיקה של ג'ימי הנדריקס ברקע), וקרבות דימיוניים שמתרחשים בעתיד הקרוב מעל שטח גרמניה. הטלאי למשחק ששוחרר לאינטרנט לפני כשבועיים מאפשר לטייסים הווירטואליים להטיס גם את הקבוצה האווירובטית של חיל האוויר האמריקאי ולבצע איתה מגוון תעלולים מסמרי שיער ועטויים בשובלי עשן צבעוני. חודף חם לטייסים.

להורדת הטלאי ל־USAF:

http://www.janes.ea.com

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

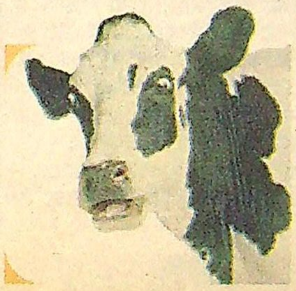
ידיעת הגולשים

אנימה • אן.בי.איי • מריה קארי • מלגות • פרסומות • ברכות לחג

התנהגות בעלי חיים

כל מי שבצל קורתו מתגוררת חיית מחמד יודע שלא די להאכיל, לנקות, לחסן וללטף אותה, וכי מתחת לפרווה/נוצות/קשקשים מסתתרת גם נפש. "המרפאה להתנהגות בעלי החיים" הוא אתר חביב המספק מידע על דפוסי התנהגות נורמליים וחריגים של מבחר בעלי חיים. כולל עצות, מאמרים, כללי אתיקה, וגם תשובות לשאלות מטרידות

http://www.skybusiness.com/petbehavior

"עובדות מדהימות על בעלי חיים" מציע אסופה יפה של פריטי מידע שישמחו אוהבי חיות. אפשר גם לעיין במבחר תמונות של פרות, עכבישים, חתולים, נחשים וחזירים ולהאזין למוסיקה מתוך דוקטור דוליטל

http://zebu.cvm.msu.edu/~dawsonbr

מה אומר לך הקול הבא? המועצה הביו־אקוסטית הבינלאומית עורכת מחקרים על התנהגות בעלי חיים המבוססים על בחינת הקולות שהם מפיקים

http://www.unipv.it/webcib/ibac.html

באוניברסיטה של נברסקה מלמדים התנהגות בעלי חיים, ומתחזקים אתר לא רע בנושא

http://cricket.unl.edu/behavior/behavior.html

מבחר מחקרי שטח העוסקים בהתנהגות בעלי חיים, בלוויית תמונות ומידע המתעדכן תכופות

http://biology001.unm.edu/~pwatson/ab.htm

אינדקס לא רע לאתרים העוסקים בהתנהגות בעלי חיים ובזכויותיהם

http://users.erols.com/mandtj

סימולטור ממוחשב להתנהגות בעלי חיים

http://www.cs.cmu.edu/afs/cs.cmu.edu/project/ai-repository/ai/areas/agents/animals/0.html

אתרים חדשים

לישראלים בגולה: צ'ט, קטעי חדשות ודפי קשר

http://www.etelaviv.com

משלחת החפירות בתל מגידו מחפשת חופרים נלהבים

http://www.digmegiddo.com

אתר המלגות השלם, לסטודנטים במוסדות שונים בארץ ובחו"ל

http://www.milgot.co.il

מדור קומיקס יומי בנענע על עלילות שבתאי בעולם ההיי־טק הישראלי

http://www.shabtay.nana.co.il

מוסיקה אלקטרונית – כלים ליצירה וחדשות מהתחום

http://visit.co.il/odyssiea

המרכז הישראלי ליישוב סכסוכים. אתר אופטימי

http://gishur.com

האנימה היפאנית, לראשונה בעברית

http://members.xoom.com/anime_israel

"ערוץ הבריאות" – עיתון בריאות עברי ברשת

http://www.rofim.com

"רהיט" – אתר מסחר אלקטרוני ישראלי המתמחה בשיווק רהיטים

http://www.rahit.co.il

שעון המילניום האנושי, שסופר אחורה עד סוף האלף, מועבר בשידור חי ב־

http://www.any1home.com

המרכז הישראלי לניהול

http://www.hamil.org.il

מילון

finger. כינוי לתוכנה המאפשרת לדעת פרטים נוספים על משתמש אינטרנט, כגון שמו האמיתי והאם הוא מחובר לרשת ברגע נתון.

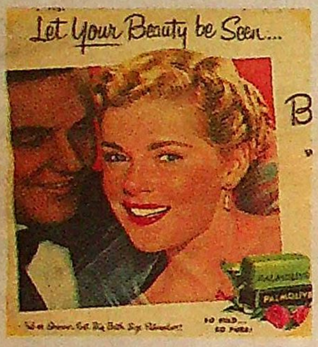
קדחת השדרוג. דחף בלתי נשלט לשדרג כל תוכנה או חומרה שברשות המשתמש, ללא קשר לצרכיו האמיתיים או יכולתו הפיננסית.

אתר השבוע

הנוסטלגי

ad access הוא פרוייקט יפה המציג ברשת תמונות מתוך אלפי מודעות נבחרות שהתפרסמו במהלך המאה האחרונה בעיתונות האמריקאית והקנדית. האתר מחולק לחמש קטגוריות עיקריות: רדיו, טלוויזיה, תחבורה, יופי והגיינה, ומלחמת העולם השנייה. אפשר לעיין בתהליכים חברתיים שונים ובהיסטוריה של חברות ומותגים שחלקם כיכבו גם בישראל. האתר שייך לאוניברסיטת דיוק, והוא מקצועי וקל לתמרון

http://scriptorium.lib.duke.edu/adaccess

הספרותי

אחרי שעברה למשכנה החדש בקינגס קרוס, לונדון, עלתה הספרייה הבריטית הלאומית גם לרשת, והיא פתוחה מעתה לשוחרי דעת מכל קצוות האינטרנט. האתר לא מרהים, אבל יעיל ומלא מידע. לצורך הכרות ראשונית אפשר לערוך סיור מודרך או פשוט להעזר במנוע החיפוש הפנימי

http://www.bl.uk

המצב

1. באתר הברכות

http://www1.bluemountain.com/index.html

רשומים מבחר חגי דצמבר שלהם מוקדשות גלויות אלקטרוניות מיוחדות: יום האיידס הבינלאומי, יום יוהן סבסטיאן באך, יום כלבי הגולדן רטריבר, חנוכה, השבוע הבין-דתי, הרמאדן, חג המולד, יום ג'יין אוסטן.

2. במשאל האינדקס "זולו" בנושא מה זאת אהבה

http://www.zooloo.co.il/ZoolooFeedBack_News.asp?ID=1

הציע הגולש אסף רוטשטיין: "אהבה היא נצחון הדמיון על התבונה".

יומן

רביעי 8.12

01:00 צ'ט עם הסופר האמריקאי סידני שלדון

http://chat.yahoo.com/c/events/calendar.html

05:00 ראיון עם נגן הג'ז הלטיני פונצ'ו סנשז

http://www.borders.com/netcafe/future.html

20:00 צ'ט עם העיתונאי החוקר הבריטי דונלד מקינטייר

http://www.chat.beeb.com/chat/comingup

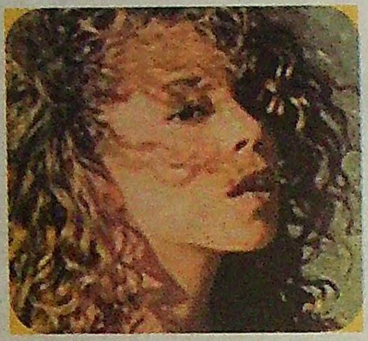
חמישי 9.12

03:00 צ'ט עם השחקנית ג'ולי בנץ מ"רזוול"

http://chat.yahoo.com/c/events/info/120899benz.html

15:15 שיחת ועידה עם הבשלנית הטלוויזיונית הבריטית דליה סמית

http://www.chat.beeb.com/chat/comingup

שישי 10.12

03:00 צ'ט עם כדורסלן האנ.בי.איי כריס וובר מהסקרמנטו קינגס

http://www.athletedirect.com

04:00 בוני ריאט, ג'קסון בראון ושון קולווין בהופעה חיה

http://www.hob.com/live

שבת 11.12

04:30 צ'ט עם מריה קארי

http://chat.yahoo.com/c/events/calendar.html

שלישי 14.12

06:00 מה לא יעבוד בגלל באג 2000? מומחי ZDNET משיבים

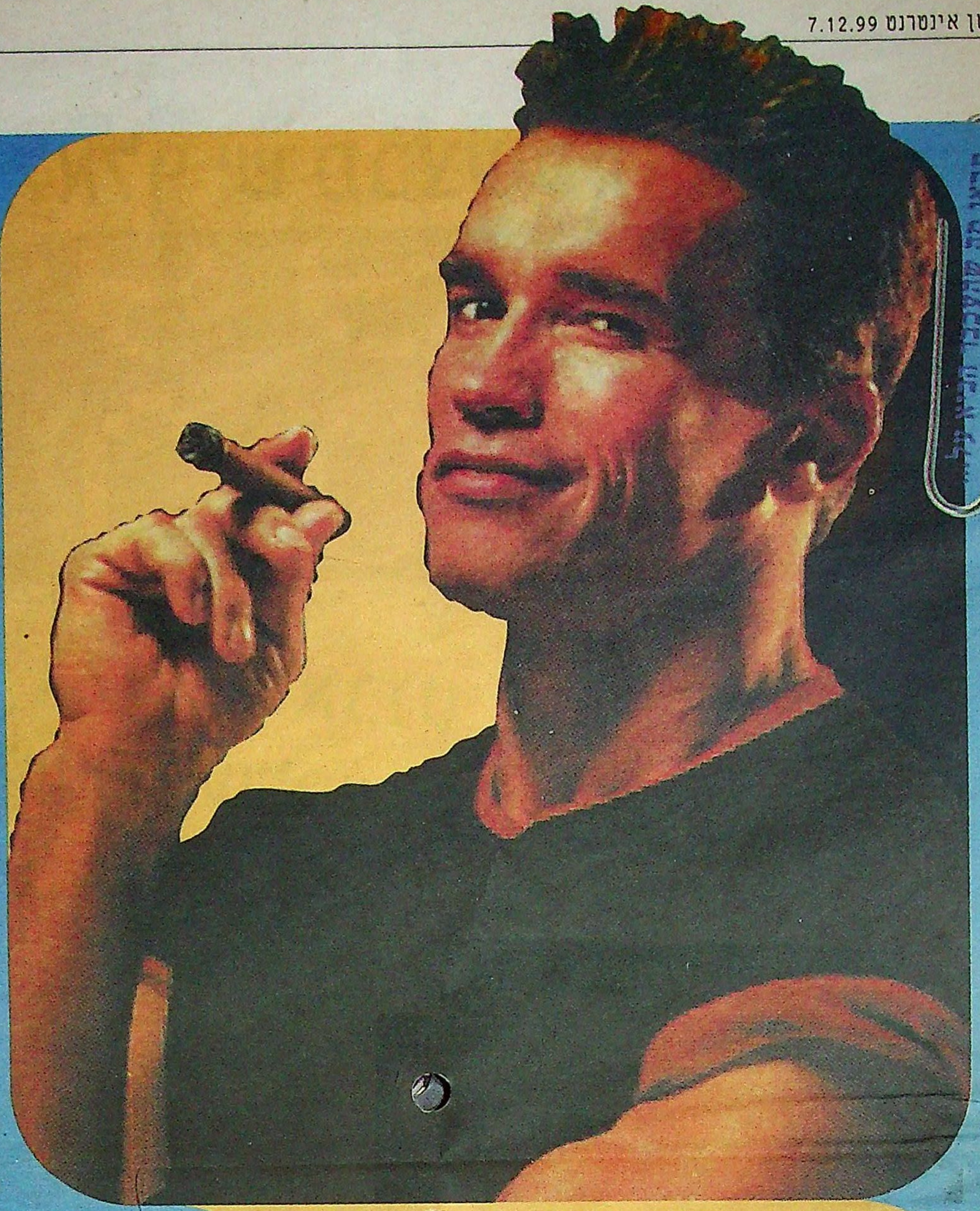
http://chat.yahoo.com/c/events/info/121399ratcliffe.html

המצעד

עשרת המוסיקאים הפופולריים ברשת על פי
http://www.100hot.com

סלין דיון
ריקי מרטין
בריטני ספירס
מריה קארי
פיונה אפל
מדונה
ברוס ספרינגסטין
גארת' ברוקס
דיוויד בואי
ג'ניפר לופז

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינוביץ

- http://www.[illegible]arzenegger.com
- http://www.geocities.com/Hollywood/6216/arnold.htm
- http://www.geocities.com/HotSprings/Spa/7113
- http://www.geocities.com/Hollywood/Studio/8090/index.html
- http://www.geocities.com/Hollywood/Boulevard/9521
- news:alt.fan.schwarzenegger

ארנולד שוורצנגר

השחקן ארנולד שוורצנגר, שסרטו האחרון "סוף העולם" עלה השבוע בארץ, נולד ב-30 ביולי 1947, בגראז, עיירה נידחת בפאתי אוסטריה. אביו היה איש משטרה ואמו עקרת בית. בשנות ילדותו חיה משפחתו של שוורצנגר בתנאי עוני קשים; רק לאחר שמלאו לו 14 שנים חובר בית המשפחה למערכת הביוב המרכזית של העיירה ולטלפון. שוורצנגר ואחיו קיבלו חינוך נוקשה מצד הוריהם. מדי בוקר הם היו משקימים בשעה שש ועוזרים במטלות הבית.

שוורצנגר החל לראשונה לפתח את גופו בגיל צעיר, בשאיפה להתקבל לקבוצת הכדורגל של העיירה (כיום יש באוסטריה איצטדיון כדורגל על שמו). בגיל 15 כבר החל בקריירה של בודי-בילדר, במטרה ברורה להפוך ביום מן הימים למר עולם.

כשהיה בן 18 התגייס שוורצנגר לצבא אוסטריה. חודש לאחר גיוסו הוא השתתף לראשונה בתחרות מקצועית לבוני גוף צעירים. הוא זכה במקום הראשון. שנה מאוחר יותר, עזב שוורצנגר את הצבא והתמקד בפיתוח הקריירה. הוא צבר תארים רבים, בהם מר אירופה ומר עולם (תואר בו החזיק חמש פעמים). לאחר שבע שנים שבהם זכה באינספור תארים מקצועיים, החליט שוורצנגר להפסיק להתחרות על מנת "לתת לאחרים את העונג לזכות בתואר". בספר השיאים של גינס הוא מוגדר כ"אדם המפותח בצורה האופטימלית ביותר בעולם". מסתבר שיש שיא כזה.

בשנת 1970 השתתף שוורצנגר לראשונה בסרט קולנוע – "הרקולס בניו-יורק". אולם לאורך כל שנות השבעים הוא עדיין לא לקח ברצינות את קריירת המשחק. שוורצנגר נרשם ללימודי כלכלה וניהול באוניברסיטה, הפיק קלטת ללימודי פיתוח גוף והקים חברת הפצה של קלטות וספרים. בין לבין הוא השתתף בכמה פרוייקטים קולנועיים, ואף זכה בפרס "השחקן המבטיח" בטקס גלובוס הזהב של שנת 75'.

בשנת 82' זכה שוורצנגר לראשונה בתפקיד ראשי בקולנוע, בסדרת הסרטים "קונן הברברי". שנתיים מאוחר יותר הוא לוהק ללהיט הקולנועי "שליחות קטלנית". הסרט ביסס את מעמדו ככוכב־על השווה מיליונים. הסרטים הבאים בכיכובו היו שוברי קופות עולמיים.

כמה שנים קודם לפריצה הגדולה, בשנת 77', הכיר שוורצנגר את מי שעתידה היתה להיות אישתו, מריה שרייבר, בת לנצר משפחת קנדי המיוחסת. השניים יצאו במשך שמונה שנים עד שהחליטו להתחתן, וכיום יש להם ארבעה ילדים. נישואיו של שוורצנגר לשרייבר פתחו בפניו דלתות בעולם הפוליטי והוא החל להיות פעיל במפלגה הרפובליקנית. היום הוא מגדיר את עצמו כשמרן – לא רק בפוליטיקה. לדבריו, הוא מעדיף שאשתו תלבש שמלות מאשר מכנסיים.

שוורצנגר היה שותף ביחד עם סילבסטר סטלון, ברוס וויליס וז'אן קלוד ואן דם ברשת המסעדות "פלנט הוליווד", שפשטה לאחרונה את הרגל.

שמועות עקשניות בהוליווד טוענות עד היום כי שוורצנגר הוא אנטישמי ומעריץ את היטלר. הוא כמובן ממשיך להכחיש את הדברים נמרצות.

בתחילת שנות התשעים היו מי שהספידו את קריירת המשחק של שוורצנגר. סרטיו, למרות שהצליחו מסחרית, לא עמדו בציפיות הרבות של המפיקים והמבקרים. כתוצאה מכך החל שוורצנגר לברור בקפדנות יתרה את התסריטים שהוצעו לו, והתוצאה היתה שיקום משמעותי של תדמיתו כשחקן. היום עומד שכרו לסרט על לא פחות מ-25 מיליון דולר. בשנת 97' הוא דורג על פי מגזין "אמפייר" הבריטי במקום העשרים ברשימת "100 כוכבי הקולנוע של כל הזמנים".

השבוע עלה כאמור לאקרנים בארץ סרטו החדש של שוורצנגר "סוף העולם". בסרט יוצא שוורצנגר ערב סוף המילניום להציל את העולם מכח הרשע המאיים להשמיד אותו.